

Θροΐσμα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΑΠΟ ΤΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

Αφιέρωμα
90 χρόνια Ιστορίας
70 χρόνια στον Πατέρα
25 χρόνια Θροΐσμα

Συνεντεύξεις
Ρένα Ανούση-Ηλία
Γιάννης Δερμεντζόγλου

Σελίδες για
τις Βιβλιοθήκες
το βιβλίο
το θέατρο
τον κινηματογράφο
τη μουσική

Εθελοντές σε δράση
Κατασκήνωση 2021
Πυρκαγιά Αυγούστου 2021
Χριστουγεννιάτικο Παζάρι
Έργα φροντίδας των εγκαταστάσεων

τεύχος 25
2022

90

χρόνια
1932 - 2022

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΝΙΑΤΑ

70

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

χρόνια
1952 - 2022

ΣΤΟ ΟΡΟΣ
ΠΑΤΕΡΑΣ

Η μεγάλη επιστροφή

Ακόμα θυμάμαι το πρόσωπό του. Παγωμένο να με κοιτάει να ουρλιάζω και να εκσφενδονίζονται αίματα μέσα από το στόμα μου. Κάναμε το εξής παιχνίδι. Ο ένας καθόταν στη μία πλευρά της τραμπάλας κάτω, κι ο άλλος σουρνόταν πάνω στη δοκό μέχρι να φτάσει στο κάθισμα που ήταν στον αέρα. Με το που καθόταν, ήταν η σειρά του άλλου να κάνει την αντίστοιχη διαδρομή. Ήθελε όμως να μου κάνει ένα αστέιο, έχασα την ισορροπία μου και βρέθηκα καρφωμένος στο χερούλι της τραμπάλας.

Διέσχισα κλαίγοντας τη μεγάλη λεωφόρο της κατασκήνωσης. Σαν σκηνή από το Πλατούν. Έφτασα στην Αγγελική στην τραπεζαρία η οποία μου προσέφερε τις πρώτες βοήθειες. Μαζί με τον Λευτέρη με κατέβασαν πρώτα στην Ελευσίνα στις πρώτες βοήθειες. Μετά πήγα στο ΚΑΤ όπου έκανα ράμματα μέσα στο στόμα και έβαλα έναν μικρό νάρθηκα. Συνέχεια πίστευα πως όταν τελείωνε όλη αυτή η ιστορία θα γυρνούσα πίσω: στο κοκκινόχωμα, στα πεύκα, στο καμπανάκι, στους φίλους μου.

Ιούλιος του 1991. 8 ετών. Στο δωμάτιό μου στην Αθήνα κρέμεται ένας πίνακας όπου σβήνω τις μέρες μέχρι να καταλήξουμε σε αυτή που θα βγάλω τα ράμματα. Είναι η τελευταία Πέμπτη της Κατασκήνωσης. Από το ΚΑΤ κατευθείαν αναχωρώ για το Όρος του Πατέρα. Κανείς δεν πίστευε ότι θα επέστρεφα.

Την επόμενη χρονιά πήγα σε άλλη κατασκήνωση, για να είμαι μαζί με τον αδερφικό μου φίλο. Η μητέρα μου, μου είχε πει ότι δε θα ανοίξουν φέτος τα Χαρούμενα Παιδιά- Χαρούμενα Νιάτα γιατί “υπάρχουν κάποια προβλήματα”. Το έφαγα το παραμύθι και πέρασα φρικτά. Το 1993 επέστρεψα για τα καλά. Το πρώτο πράγμα που ρώτησα είναι γιατί δεν έγινε πέρσι η Κατασκήνωση. “Μια χαρά έγινε”, ήταν η απάντηση. Ένωσα την οργή ν’ ανεβαίνει από το στομάχι στο κεφάλι μου. “Εσύ δεν είσαι που γύρισες μετά τον τραυματισμό σου. Τόσο πολύ αγαπάς την Κατασκήνωση;” Η οργή υποχώρησε, αφού η ηρωική ιστορία μου είχε μείνει ζωντανή!

Σταύρος Διοσκουρίδης

Ιδιοκτησία: Κατασκηνώσεις
Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα
Γραφεία: Χέυδεν 14, 10434 Αθήνα
τηλ. 210.32.26.019, fax 210.32.57.801
website: www.kataskinosi.gr
e-mail: kataskinoseis@yahoo.com

Εκδότης - Αρχισυντάκτης **Πέτρος Καλλίτσης**

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης **Φοίβος Καλλίτσης**
Δημήτρης Αντωνίου **Αλέξανδρος Κυτίνας**
Πέπη Βατικιώτη **Μαριλίου Μίλλες**
Μάρθα Δελή-Πυρουνάκη **Χριστίνα Νικολοπούλου**
Μαρία Δραγανούδη **Σπήλιος Πέτζας**
Νίκος Καλλίτσης **Μαρία Σπάτουλα**

ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Σταύρος Διοσκουρίδης **Βάσια Στάθη**
Σόνια Καραγεώργου **Κατερίνα Τζινίδη**

Γραφιστική Επιμέλεια **Φωτογραφίες**
Δημήτρης Αντωνίου **Πέτρος Καλλίτσης**
Κωνσταντίνα Βούλγαρη **Αντ. Κωνσταντακόπουλος**
Μαρία Δραγανούδη **Χριστίνα Νικολοπούλου**
Σπήλιος Πέτζας **Διακίνηση**
Διόρθωση κειμένων **Στρατής Πυρουνάκης**
Μάρθα Δελή
Πέπη Βατικιώτη

Εκτύπωση: **Παν. Μακρυγιάννης Γραφικές Τέχνες**
Σαρπηδόνας 33, 104 42 Αθήνα, τηλ. 210.51.53.535

Ευχαριστούμε τον κ. Μακρυγιάννη και τους συνεργάτες του για την πολύπλευρη βοήθειά τους

ΠΟΙΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ

Τα Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι σήμερα μια Οργάνωση με περισσότερους από 80 ενεργούς εθελοντές που υλοποιεί κατασκηνώσεις για την ψυχοκοινωνική στήριξη των παιδιών και υλοποιεί, εντελώς δωρεάν, προγράμματα για παιδιά και νέους βασισμένα σε εμπυχωτικές δράσεις αισθητικής αγωγής (θέατρο, μουσική, καρνακιόζης, κουκλοθέατρο, φωτογραφία, ζωγραφική, θεατρικό παιχνίδι, χειροτεχνίες και κατασκευές).

Ένας πυρήνας 30 έμπειρων εθελοντών πλαισιωμένος από 50 νέους ανθρώπους διαχειρίζεται το παρόν και δημιουργεί το αύριο αυτής της προσπάθειας. Οι άνθρωποι αυτοί, που πιστεύουν στις διαχρονικές αξίες του έργου, όπως την αγάπη για τα παιδιά και τους ανθρώπους, τη βεβαιότητα για τα πολλά ταλέντα κάθε ανθρώπου, τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ισότητα των ανθρώπων και την ελευθερία λόγου και σκέψης, φιλοξενούν χωρίς διακρίσεις παιδιά διαφορετικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου, θρησκευματος και οργανώνουν ή υποστηρίζουν δραστηριότητες για τους νέους που συμμετέχουν ως στελέχη στην κατασκήνωση.

σκέψεις

90 χρόνια λοιπόν Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα. Πόσο κοντινά και τόσο μακρινά φαίνονται όλα! Διαβάζω την ιστορία που έγραψαν οι πατεράδες και οι μάνες μας και νιώθω μέρος της. Μου έρχονται στο μυαλό εικόνες από φωτογραφίες άλλων εποχών. Άνθρωποι που φορούν άλλα ρούχα, μιλάνε διαφορετικά, ζητάνε άλλα πράγματα από τη ζωή τους, τους απασχολούν άλλοι πολιτικοί και άλλες πολιτικές και σκέφτομαι πόσο μοιάζουμε και πόσο διαφέρουμε από αυτούς. Ήταν άνθρωποι που σκέφτηκαν, που έσκαψαν το χώμα για να φτιάξουν τραπέζια, που ονειρεύτηκαν άλλες κοινωνίες, που δεν τους άφησαν να στεριώσουν σε ένα μέρος, που αγωνίστηκαν για όσα πίστευαν, που είδαν τα όνειρα να μην παίρνουν σάρκα και οστά, που είδαν να γκρεμίζουν τις προσπάθειες και τα έργα τους άνθρωποι συντηρητικοί ή κακόβουλοι, άνθρωποι χωρίς φαντασία και όραμα. Μου έρχονται όμως στο μυαλό και εικόνες που οι ίδιοι χαμογελούν σαν να μην υπάρχει γύρω τους δυστυχία και πόλεμος, που παίζουν και τα ξεχνάνε όλα όταν είναι με τα παιδιά, που τραγουδούν, που ανεβάζουν θεατρικές παραστάσεις, που κάνουν αστεία και μαζεύονται γύρω από μια φωτιά για να ζεσταθούν και για να είναι ο ένας κοντά στον άλλο. Και αναρωτιέμαι γιατί αυτά και τόσα άλλα να μην είναι η θρυαλλίδα για κάτι ακόμα καλύτερο, γιατί κάποιος να νιώθουν ότι κινδυνεύουν από κάτι όμορφο που επουλώνει πληγές;

70 χρόνια Κατασκήνωσης στον Πατέρα, στο αγαπημένο μας βουνό. Από εδώ οι μνήμες είναι πιο ζωντανές και ξέρεις ότι μπλέκονται οι αναμνήσεις και οι διηγήσεις με τα πραγματικά γεγονότα. Τα λευκά άμφια, τα λευκά σόρτς μπερδεύονται με τα πολύχρωμα μπλουζάκια με το σήμα της Κατασκήνωσης. Αραγε μένουν σταθερές μόνο οι άσπρες πέτρες να δείχνουν στο σκοτάδι δρόμους και δρομάκια;

Είναι δύσκολο να καταγράψεις την ιστορία όταν είσαι μέρος της. Πώς μπορείς να είσαι έξω από όσα κάνεις και προσπαθείς; Πώς μπορείς να δεις αποστασιοποιημένα και αντικειμενικά όσα έχεις συμβάλει για να πραγματοποιηθούν μαζί με πολλούς άλλους; Οι αριθμοί, οι αναλογίες βοηθούν να καταλάβεις πολλά, αλλά όχι όλα, όχι τα σημαντικά. Μετράς παιδιά που φιλοξενήθηκαν, αλλά δύσκολα αντιλαμβάνεσαι ότι σε αυτά που υπολογίζεις είναι η σημερινή γιαγιά, τα παιδιά και τα πιτσιρικά εγγόνια της που όλοι έχουν περάσει τα παιδικά τους χρόνια στην Κατασκήνωση. Μετράς εθελοντές, αλλά στο μέτρημα αυτό δεν φαίνεται ότι είναι τρεις και σε ελάχιστα χρόνια τέσσερις οι γενιές, που όλοι αυτοί ανήκουν. Αν όμως το σκεφτείς, καταλαβαίνεις τη συνέχεια στην προσπάθεια αυτή.

Κοιτάς την Κατασκήνωση και ξέρεις ότι όλα μοιάζουν να έχουν αλλάξει. Κτήρια, γήπεδα, σκηνές, τραπέζια. Κοιτάς τα μεγάλα πεύκα αυτά που έχουν γλιτώσει από τις δυο μεγάλες πυρκαγιές του '85 και του '21 και μοιάζουν ίδια με αυτά που έβλεπες σαν ήσουν μικρός. Παρατηρείς τους νέους και ξέρεις ότι είναι τόσο διαφορετικοί, αλλά και τόσο ίδιοι με σένα, όταν ήσουν στην ηλικία τους.

Εκείνα που δεν φαίνονται καθόλου διαφορετικά είναι τα παιδιά. Τα νοιάζει να μπορούν να παίξουν, να είναι παρέα με άλλα παιδιά, να δημιουργήσουν πράγματα με τα χέρια τους, να αθληθούν, να δουν τί θα γίνεται το βράδυ στο θέατρο. Και θέλουν να νιώθουν κοντά τους κάποιο μεγάλο, που να μπορούν να του πουν ένα βάσανο, ένα πρόβλημα, ένα παράπονο ή κάποια αδικία που βιώνουν. Κάποιον που να αισθάνονται, ότι τα καταλαβαίνει και τα στηρίζει, κάποιον που μπορεί να τα κρατήσει από το χέρι και να τα αγκαλιάσει. Αυτό είναι Κατασκήνωση και τα δάκρυα χαράς σε κάθε μια από τις 70 τελευταίες Σημείες που έγιναν μέχρι τώρα. Και συνεχίζουμε!

Πέτρος Καλλίσης

4 στην αρχαία Ερένεια τον Ιούλιο...

Κατασκήνωση 2021

Ιούλιος 2021: Λίγο πριν..

Ένα βουνό, ένα δάσος, μια κούνια, μία τσουλήθρα, μία αγκαλιά και πολύ κοκκινόχωμα μπορούν να συνοψίζουν τα βασικά συστατικά ευτυχίας μιας παιδικής ψυχής.

Ο ήλιος, ο καθαρός αέρας, η ηρεμία και η γαλήνη που προσφέρει η φύση στην κατασκήνωση καταπραύνει τις αισθήσεις όλων των παιδιών, ενώ ταυτόχρονα τα κάνει πιο δημιουργικά. Το παιχνίδι έξω στη φύση είναι λιγότερο δομημένο με αποτέλεσμα να τους επιτρέπει να χρησιμοποιούν ελεύθερα τις αισθήσεις και τη φαντασία τους. Οι ήχοι από τα τζίτζικια, τα τριζόνια, τα κουδουνάκια από τα κατσίκια της περιοχής, το γάβγισμα των σκύλων, οι χαρούμενες φωνές των παιδιών και των ομαδαρχών, σε συνδυασμό με τη μυρωδιά του πεύκου και του χώματος, μειώνουν το άγχος και το αίσθημα απογοήτευσης και αυξάνουν τα ψυχικά αποθέματα παιδιών και ενηλίκων. Οι φράσεις “θα λερώσεις τα ρούχα σου” ή “μην τρέχεις θα χτυπήσεις” δεν ακούγονται στην Κατασκήνωση. Η ασφάλεια και η προστασία των παιδιών είναι ζωτικής σημασίας, αλλά δεν πρέπει να συγχέεται με την υπερπροστασία και την αποθάρρυνση των παιδιών να διαχειριστούν καταστάσεις. Τα κινητά και οι ψηφιακές συσκευές είναι ανενεργές. Η εξερεύνηση είναι βιωματική πράξη και όχι μία ψηφιακή αναζήτηση. Τα παιδιά με βάση την εμπειρία τους ορίζουν το παιχνίδι το οποίο είναι μια δραστηριότητα μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας. Τους δίνει τη δυνατότητα να ανακαλύψουν τα μυστικά της φύσης, να σχετιστούν μαζί της και να απολαύσουν στιγμές χαράς και δέους.

Ο συγγραφέας Richard Louv στο βιβλίο του “Last Child in the Woods: Saving our Children from Nature-Deficit Disorder” (σύνδρομο έλλειψης φύσης), περιγράφει το ανθρώπινο κόστος της αποξένωσης από αυτήν. Ο ίδιος κατάφερε, με τις ομιλίες που έκανε στις Η.Π.Α., να πείσει τις τοπικές υπηρεσίες υγείας να συνταγογραφούν υπαίθριο χρόνο για παιδιά με προβλήματα.

Τα ψυχολογικά οφέλη και τα οφέλη στην υγεία των παιδιών, που προκαλούνται από την επαφή με τη φύση, είναι πολύ σημαντικά μιας και τα βοηθούν να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση, αυτοέλεγχο, να αναπτύξουν κινητικές δεξιότητες και να αποκτήσουν θετική στάση για την προστασία του περιβάλλοντος.

Έχουμε την τύχη να διαπιστώνουμε κάθε χρόνο όλα τα παραπάνω, στα παιδιά που φιλοξενούμε στην Κατασκήνωση. Η αγάπη τους για το βουνό και το δάσος επιβεβαιώνεται από τη συνεχή παρουσία τους. Το ίδιο συνέβη και τον Ιούλιο του 2021. Τα παιδιά διψασμένα για υπαίθριο παιχνίδι μετά τον εγκλεισμό και τη δεύτερη χρονιά καραντίνας γέμισαν με τις χαρούμενες φωνές τους το βουνό του Πατέρα και έζησαν ξέγνοιαστα περίπου τρεις εβδομάδες χωρίς οθόνες, αλλά με αληθινούς φίλους και ελεύθερο παιχνίδι στη φύση.

Ήταν 16 Αυγούστου του 2021 όταν έπιασε η φωτιά. Κανείς δε μπορούσε να φανταστεί το μέγεθος της καταστροφής. Τα πεύκα του αγαπημένου μας βουνού παραδόθηκαν στις φλόγες. Η εικόνα βγαλμένη από εφιαλτική ταινία. Η Κατασκήνωση άντεξε. Τα μεγάλα πεύκα που περιτριγυρίζουν καθημερινά τα παιδιά δεν κάηκαν. Έμειναν εκεί να τα περιμένουν και τον επόμενο Ιούλιο. Οι κορμοί τους είχαν κρατήσει σαν πολύτιμο φυλακτό, τόσα τραγούδια τόσες όμορφες κατασκηνωτικές κραυγές, τόσες αγκαλιές, τόσους ψιθύρους, τόσα δάκρυα χαράς. Το δάσος μας θα ξαναγεννηθεί, η φύση θα ξαναγεννηθεί, για να χαρίσει τα ευεργετήματά της και στις επόμενες γενιές μικρών και μεγάλων.

Μαρία Σπάτουλα

ένα χαριό 160 ανθρώπων από 3 ηπείρους!

Φιλοξενήθηκαν **50 αγόρια** και **40 κορίτσια** από 12 χώρες καταγωγής με τη βοήθεια **84 εθελοντών** από την Ελλάδα και 6 χώρες του Κόσμου

Τα παιδιά χωρίστηκαν σε **4 κοινότητες** και **15 ομάδες**.

Στο πρόγραμμα υπήρχαν ώρες για **Χειροτεχνία, Αθλητισμό, Ώρα Ομάδων, Ψυχαγωγία** και για τους **15 ομίλους δημιουργικής απασχόλησης**: Φωτογραφία, Ζωγραφική, Θεατρικό Παιχνίδι, Ρίμα και Ποίηση Μουσική, Επιστήμονες, Ακροβατικά, Εξερευνητές, Χορός, Καραγκιόζης, Κηπουρική και Κατασκευές.

Η Κατασκήνωση του 2021 λειτούργησε με διευθυντή τον Πέτρο Καλλίτση και υποδιευθυντές τους Μαρία Σπάτουλα, Δημήτρη Αντωνίου και Αντώνη Κωνσταντακόπουλο.

Κοινοτάρχες ήταν οι Χρυσή Πυρουνάκη, Μαριλού Μίλλες, Αλέξανδρος Κυτίνος και Στέλιος Γαβαλάς.

Σε επιτελικές θέσεις ήταν η Ειρήνη Νούσα, η Μάρθα Δελή, ο Γιώργος Χ. Πυρουνάκης, η Πατρός μας Sara Delgado, ο Νικηφόρος Πυρουνάκης, ο Νίκος Καλλίτσης, ο Σπύρος Ακτύπης, ο Αλέξανδρος Αλεξανδρίδης και ο Σπύρος Θωμάς.

Ομαδάρχες ήταν οι: Γιάννης Λιάγκος, Δαβίδ Θασίνα, Γιούρι Ντόμπι, Φανούρης Τσόκας, Άγγελος Μίλλες, Θάνος Σαγιάς, Συμεών Φραγκουλάκης, Γιώργος Χριστάκης, Θωμάς Κουλικούρδης, Βαγγέλης Κουτσοχερίτης, Γρηγόρης Σφακιανός, Γεράσιμος

Χρηστάκης, Μάνος Χρηστάκης, Έλι Μίχα, Ματούλα Θωμά, Χρύσα Σαλωμίδου, Χρύσα Μπάστα, Άρτεμις Πατσασούρα, Μάρω Χρηστάκη, Σόνια Καραγεώργου, Χριστίνα Παπαγεωργίου, Μαρία Μπάστα, Αουρόρα Ντέμκο, Σοφία Γαρουφαλιά, Κατερίνα Συμνριού, Μαρία Δραγανούδη, Ειρήνη Μαρκουλάκη, Κατερίνα Τζινίδη, Βιβιάννα Μαρίνη, Ειρήνη Καραθανάση, Έλενα Χρηστοπούλου και Ευρυδίκη Σοφρά.

Στην Κουζίνα και άλλους ρόλους πρόσφεραν με κέφι και αγόγγυστα οι: Χριστίνα Ποδάρα, Βάσια Στάθη, Joan Gil López, Lidia Maqueda Zamora, Oliwia Pollac, Kamila Saferna, Δημήτρης Κουτσούλης, Κατερίνα Τσιαπάρα, Αποστόλης Λελούδας, Μάρθα Τσουμάνη, Κατερίνα Μεγαλοοικονόμου, Fiona Salisbury, Θεοδόσης Πυρουνάκης, Άννα Σουλελέ, Αντιγόνη Παπαντώνη, Χάρης Σταυρινός.

Βοήθησαν ακόμα η γιατρίνα μας Ειρήνη Σπυριδάκη και οι: Κατερίνα Μαρινάκη, Τζένη Παπαζιού, Γιώργος Πυρουνάκης, Σπήλιος Πέτζας, Σταύρος Χανάς, Μάρκος Μπότσαρης, Νίκος Τύρος, Martina Kratka, Κέλλυ Μεγαλοοικονόμου, Βασίλης Καλογήρου, Γιάννος Γαβαλάς, Δαμιανός Μπαρουζής, Χριστίνα Νικολοπούλου, Ευαγγελία Τσιτριμπίνη, Πασχάλης Ποδάρας.

Στην οργάνωση και λειτουργία της φετινής Κατασκήνωσης βοήθησαν και οι: Ρίτα Ζαμπάλου, Στρατής Πυρουνάκης, Μαρία Πυρουνάκη-Λιωνή, Παναγιώτης Αναστόπουλος, Τιμολέων Χατζηβασιλείου, Κώστας Αλεξανδρίδης και Ξενοφώντας Παπαϊωάννου.

Ιδιαίτερο ρόλο είχαν ο chef Βασίλης Παναγιωτόπουλος που με βοηθό του το Γιώργο Καραστινάκη είχαν την ευθύνη για το εξαιρετικό φαγητό.

Σε όλους τους ανθρώπους που πρόσφεραν τη βοήθειά τους εθελοντικά και με πολλή αγάπη, ένα **ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ**

τί είναι για μένα η κατασκήνωση;

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι ένα δεύτερο σπίτι με πάρα πολλούς φίλους, ανεξάρτητα αν είναι από άλλες χώρες και όλες αυτές οι αναμνήσεις που έχω περάσει εδώ θα μου μείνουν για πάντα.

Ισμήνη

Για μένα η Κατασκήνωση είναι υπέροχη. Όλα μου αρέσουν, μακάρι, όμως, η Κατασκήνωση να ήταν 4 εβδομάδες και όχι δύο ή να κράταγε 2 μήνες με επισκεπτήριο.

Δημήτρης

Η Κατασκήνωση για εμένα είναι η συμβίωση με άλλα άτομα στη φύση, ο άπλετος χρόνος για παιχνίδι, η συνεργασία και οι νέες φιλίες που έκανα! Φέτος ήταν η πρώτη φορά που πήγα κατασκήνωση και ήταν τέλεια. Δημιούργησα νέες υπέροχες αναμνήσεις και φιλίες! Δεν βλέπω την ώρα να ξαναέρθω! Επίσης έμαθα πολλά καινούρια πράγματα!

Δανάη

Η Κατασκήνωση για εμένα είναι το μέρος στο οποίο νιώθω ελεύθερη να εκφραστώ, να γελάσω, να κλάψω και να κάνω τα πάντα (με όρια). Λυπάμαι που φτάνει στο τέλος της αυτή η κατασκηνωτική περίοδος και τα λέμε του χρόνου.

Άννα

It's a place that I feel safe and I feel happy. I enjoy the time with my team. I think it's my last time here, because next year I'll be with my mother and I will really miss X.P.X.N..

Nada

Η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος που μου αρέσει και με κάνει χαρούμενο.

Abubakar

Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένας καλύτερος τρόπος ζωής, μαθαίνεις να ζεις στη φύση, γίνεσαι πιο κοινωνικός άνθρωπος. Μαθαίνεις πολλά καινούρια πράγματα που σε βοηθάνε στην υπόλοιπη ζωή σου. Τρως ποσοδύ καλά. Και είναι μια ξεχωριστή εμπειρία που θα μου μείνει αξέχαστη.

Σεμέλη

Η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος όπου κάνουμε καινούριους φίλους, τρώμε καλό φαγητό, κάνουμε πολλές δραστηριότητες. Είναι ένα δεύτερο σπίτι, καθώς ερχόμαστε πιο κοντά, τόσο με τους φίλους, όσο και με τους ομαδάρχες μας, οι οποίοι αποτελούν την οικογένειά μας για έναν περίπου μήνα. Είναι ένα ιδιαίτερο μέρος, όπου η κάθε στιγμή είναι μια μοναδική εμπειρία.

Αννέτα

Για μένα Κατασκήνωση σημαίνει αγάπη και, το πιο σημαντικό, ευτυχία. Το να ζεις σε βουνό και σε τι βουνό, βουνάρα... Α, είναι ό,τι καλύτερο, πραγματικά θα συμφωνήσω και εγώ με τα κορίτσια, είναι το δεύτερο σπίτι μας.

Κωνσταντίνα

Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένας ονειρικός χώρος, μια όμορφη εμπειρία, που κάνεις συνεχώς καινούρια πράγματα και μαθαίνεις πιο ευγενικούς τρόπους.

Τάσος

Η Κατασκήνωση για μένα είναι ένας τρόπος διαφυγής από την τεχνολογία και ένας χώρος διασκέδασης.

Οδυσσέας

Η Κατασκήνωση για μένα είναι σαν ένα χωριό που έχει πολλούς φίλους. Είναι σαν δεύτερο σπίτι. Μου αρέσει που είμαι εδώ. Έμαθα να είμαι ανεξάρτητη και χαρούμενη.

Ελένη

Μου αρέσει που είμαι εδώ στην Κατασκήνωση, μαθαίνω πράγματα που δεν ήξερα και έχω μάθει ότι πρέπει να είμαστε σαν μια οικογένεια.

Maravilia

Η Κατασκήνωση είναι για όλους το δεύτερο τους σπίτι. Μου αρέσει πάρα πολύ εδώ, επειδή κάνω καινούριους φίλους, κάνω αθλήματα, κάνω ομίλους και μαθαίνω πολλά καινούρια πράγματα! Και, το πιο σημαντικό, ότι έχω τις καλύτερες ομαδάρχισσες.

Χρυσιάννα

Για μένα η Κατασκήνωση είναι ένας χώρος θαυμάτων: ό,τι επιθυμείς γίνεται.

Ράιαν

Θέλω να έρθω ως ομαδάρχης/ισσα

Η Κατασκήνωση είναι για μένα κάτι απερίγραπτο. Κάθε χρόνο περιμένω πως και πως να έρθω εδώ. Δυστυχώς είναι η τελευταία μου χρονιά, αλλά σε 5 χρόνια θα είμαι εδώ φυσικά σαν ομαδάρχης. Είναι μια υπέροχη κατασκήνωση και δε θα ξεχάσω ποτέ αυτή την απερίγραπτη εμπειρία.

Λουκάς

Η Κατασκήνωση για μένα είναι: Αγάπη, Φροντίδα, Ασφάλεια, Διασκέδαση, Μάθηση, Γέλιο, Χαρά κλπ. Γενικά η Κατασκήνωση προσφέρει πολλά ωραία πράγματα! Αυτή η Κατασκήνωση για εμένα είναι ξεχωριστή και θα ήθελα πολύ να ξαναέρθω του χρόνου! Επίσης θα ήθελα να έρθω και ως ομαδάρχισσα! Χ.Π.Χ.Ν.!

Μαρίνα

Η Κατασκήνωση για μένα είναι σαν το δεύτερο σπίτι μου, περνάω τέλεια και θέλω να έρθω σαν ομαδάρχισσα. Κάνω κάθε χρόνο καινούριους φίλους και τους αγαπώ πολύ, όπως και την Κατασκήνωση!

Ελευθερία

Η Κατασκήνωση για μένα είναι η ζωή μου. Έρχομαι 7 χρόνια και δεν μπορώ να φύγω. Θέλω να μείνω εδώ για πάντα και θα έρθω και ομαδάρχης!

Μάριος

Η Κατασκήνωση είναι για μένα κάτι μαγικό, έρχομαι εδώ κάθε χρόνο και περνάω φανταστικά, διότι μαθαίνω καινούρια πράγματα, βλέπω τους φίλους που έχω να δω από πέρυσι. Φέτος είναι η τελευταία μου χρονιά, αλλά θα κάνω τα πάντα για να έρθω σαν ομαδάρχης!!!

Fadi

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι σαν το σπίτι μου, αλλά είναι στη φύση και στο σπίτι τι να κάνεις. Θέλω να φύγω και να ξαναέρθω την επόμενη μέρα. Μου αρέσει που έχει πάρα πολλά δέντρα, λουλούδια, τζιτζίκια, κουκουναρία και, αν πάω στο σπίτι κατευθείαν, θα κλείσω τα μάτια και κάνω ότι είμαι ακόμα στην Κατασκήνωση. Θα ήθελα να μείνω 100 μέρες και πάνω, μαθαίνω για την φύση, κάνω καινούριους φίλους και έχω να μιλάω και, έτσι και αλλιώς, θα έρθω ως ομαδάρχισσα.

Νάντια

Η Κατασκήνωση για εμένα είναι ένα μέρος, το οποίο μου αρέσει πολύ, επειδή μου προκαλεί ηρεμία. Μου αρέσει που κάνουμε διάφορα πράγματα, όπως για παράδειγμα που φτιάχνουμε Καραγκιοζή. Θα ήθελα να έρθω εδώ ως ομαδάρχισσα. Μου αρέσει που έχω αυτές τις δύο ομαδάρχισσες. Την Κατασκήνωση, με μια λέξη, θα την χαρακτηρίζα: Φιλία.

Νίκη

Για εμένα η Κατασκήνωση είναι ένα μέρος στο οποίο περνάω ευχάριστα το χρόνο μου το καλοκαίρι. Εκεί υπάρχουν πολλές διαστηριότητες και είμαι πολύ χαρούμενη όταν τις κάνω. Η Κατασκήνωση είναι σαν δεύτερο σπίτι μου και θα ήθελα πάρα πολύ να έρθω ως ομαδάρχισσα και ως κοινοτάρχισσα! Με μια λέξη, την Κατασκήνωση θα την χαρακτηρίζα: Χαρά.

Κατερίνα

Η Κατασκήνωση για μένα είναι κάτι μαγικό και κάτι αξέχαστο, γνωρίζεις καινούριους ανθρώπους, κάνεις φίλους και νιώθεις ότι δεν είσαι μόνη/ος, είναι ωραίο να γνωρίζεις παιδιά από άλλες χώρες, μακάρι να μπορώ να έρθω ξανά στην Χ.Π.Χ.Ν., είναι η καλύτερη κατασκήνωση.

Ραφαέλα

Η Κατασκήνωση για μένα είναι τα πάντα, γνωρίζω καινούριους ανθρώπους, μαθαίνω νέα πράγματα και πολλά άλλα. Υπάρχουν τόσα πράγματα που μπορείς να κάνεις, ξυπνάς όμορφα και κοιμάσαι όμορφα, λύνεις κάποια θέματα που σε απασχολούν και μόνο αυτό έχω να πω: "Ελάτε στην Κατασκήνωση Χ.Π.Χ.Ν., μην τη χάσετε".

Βενετσάνα

Η Κατασκήνωση για εμένα είναι ένα μέρος που μου έχει μάθει πολλά πράγματα. Όπως το να είμαι ανεξάρτητη, να συμβιώνω με πολλά και διαφορετικά άτομα από εμένα, να συνεργάζομαι, να μοιράζομαι... Η Κατασκήνωση μου έχει προσφέρει πολλές γνωριμίες και φιλίες που δεν θα ξεχάσω ποτέ! Είμαι πολύ ευγνώμων που κάθε χρόνο μου δίνεται η ευκαιρία να είμαι εδώ! Αγαπώ πολύ αυτή την κατασκήνωση.

Μαργαρίτα

Η κατασκήνωση είναι οι άνθρωποί της

Η χρονιά που πέρασε θα είναι πάντα χαραγμένη στο νου μου ως η πρώτη χρονιά που πήγα κατασκήνωση.

Κατά τη διάρκεια του Ιουλίου, η κατασκήνωση είναι όμορφη και γεμάτη παιδιά. Για περίπου 20 μέρες γίνεται ένας μικρόκοσμος που φαντάζει σαν το μόνο πράγμα που έχει σημασία. Αποκομμένοι από την καθημερινή χρήση των κινητών μας τηλεφώνων και του διαδικτύου, οι ρυθμοί γίνονται πιο χαλαροί, με λιγότερο άγχος. Αφήνουμε λοιπόν το πιεστικό πρόγραμμα της καθημερινότητας και το αντικαθιστούμε με το πρόγραμμα δραστηριοτήτων της κάθε ημέρας.

Οι στιγμές που αναπολώ με μεγαλύτερη νοσταλγία είναι εκείνες που όλοι, συγκεντρωνόμαστε για κάτι κοινό, όπως η βραδινή συγκέντρωση των ομάδων για να φωνάξει η καθεμία το σύνθημά της. Ή αργότερα στο θέατρο, για να παίξουμε παιχνίδια, να τραγουδήσουμε ή να παρακολουθήσουμε μια αυτοσχέδια παράσταση που επιτυγχάνει να μας εκπλήξει.

Αυτό που αγάπησα ακόμη περισσότερο, στην κατασκήνωση είναι η αποδοχή και η αγάπη που προσφέρει απλόχερα, πρώτα στα παιδιά και ύστερα στους εθελοντές της. Η βασική αρχή της άλλωστε είναι η ισότητα, αξία που δεν μένει στα λόγια, πράγμα ειλικρινά απελευθερωτικό. Στο βουνό, εκτός από το να προσφέρεις και να περάσεις καλά, έχεις την ευκαιρία να γνωρίσεις μια νέα πτυχή του εαυτού σου.

Τί είναι όμως η κατασκήνωση; Μέχρι τώρα αναφέρομαι σε αυτήν σαν να είναι κάτι άψυχο. Ίσως όταν την σκεφτόμαστε να μας έρχεται στο μυαλό το βουνό, το πράσινο, οι σκηνές. Στην πραγματικότητα όμως, η κατασκήνωση είναι οι άνθρωποί της.

Η ομάδα των εθελοντών είναι γεμάτη όρεξη και ζωντάνια. Χωρίς διακρίσεις, υποδέχεται με χαρά τα νέα μέλη της και δουλεύει άσφουγα γιατί έχουν όλοι κάτι κοινό: την αγάπη για τα παιδιά. Μου φαίνεται αδύνατο αφού κάποιος τους γνωρίσει, να μην θέλει να επιστρέψει, όχι μόνο για μία χρονιά αλλά και για πολλές ακόμη.

Τα λέμε τον Ιούλιο...!

Κατερίνα Τζινίδη

Μερικές από τις Κραυγές ομάδων που είχαν θέμα το ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Το μετρό δεν μου αρέσει,
στο μετρό έχει φασαρία,
στο διάστημα θα πάω
γιατί έχει ησυχία.
Για το εισιτήριο δεν έχω ούτε μία.
Απόσταση θα πάρω
από την πολυκοσμία.
Επόμενος σταθμός,
το βουνό της ευτυχίας!
Ίπι-ίπι-άθρας, διάστημα μεταξύ
συρμού και αποβάθρας

2η αγοριών

Γυρίζει ο δίσκος μας,
όλο γυρίζει,
Το U.F.O. στον Πατέρα
τριγυρίζει.
Γυρίζει ο δίσκος μας,
όλο γυρίζει,
Με αστερόσκονη
το δάσος μας γεμίζει.
Λα, λα, λα, λα, λα, λα,
U.F.O.!

U.F.O.
3η κοριτσιών

1-5-1 πετάω στα ψηλά
αμέτρητα αστέρια
τόσο φωτεινά.
Σαν την κατασκήνωση
και η Ανδρομέδα,
ένας γαλαξίας
που όλοι είμαστε ένα.
Φτιαγμένη από αστερόσκονη
είναι η γειτονιά μας.
Έλα κατασκήνωση
και μπες στην αγκαλιά μας.
Ίπι-ίπι-έδα, μόνο Ανδρομέδα!

Ανδρομέδα
1η μικρών κοριτσιών

Είμαστε τα έξι πυραυλάκια
και πετάμε γρήγορα πολύ.
Με το διάστημα όλο γυρνάμε,
αλλά χανόμαστε στην διαδρομή.
Πύραυλοι πάνω στα βουνά,
πύραυλοι μέσα στο διάστημα.
Στο όρος του Πατέρα
θα παρκάρουμε Ιούλιο,
θα παρκάρουμε Ιούλιο.

Πυραυλάκια
3η μικρών αγοριών

η πρώτη από πολλές φορές

Με κάποιον μαγικό τρόπο το χειρότερο κομμάτι του 2020 για μένα, οδήγησε στην καλύτερη εμπειρία της ζωής μου. Στην κατασκήνωση γνώρισα πολλά Χρηστάκια, αλλά ένα συγκεκριμένο Χρηστάκι είχα την τύχη να το γνωρίσω κάποιους μήνες νωρίτερα, στις αρχές της δεύτερης καραντίνας μέσα από μια τυχαία ομαδική συνομιλία με συμφοιτητές, που με βοήθησε να αντέξω όλους τους περιορισμούς που μας είχαν επιβληθεί. Την πρώτη φορά που κατάφερα να βρεθώ από κοντά με τον Μάκη -ή όπως τον ξέρει ο λαός της κατασκήνωσης, τον Γεράσιμο- η κουβέντα πήγε στις καλοκαιρινές μας δραστηριότητες, και τότε μας είπε για την Κατασκήνωση. Όταν του ζητήσαμε να μας πει λίγες παραπάνω λεπτομέρειες η απάντηση που πήραμε ήταν: “απλά πρέπει να έρθετε και θα καταλάβετε”. Ε, έτσι ήρθαμε και έτσι καταλάβαμε.

Εγώ είχα υπάρξει κατασκηνώτρια ως παιδί και ήταν μια από τις πιο έντονες εμπειρίες που έχω βιώσει, συνεπώς είχα μια κάποια ιδέα για το πώς επρόκειτο να εξελιχθεί ο Ιούλιος του 2021. Στην πραγματικότητα όμως τίποτα δε θα μπορούσε να με προετοιμάσει για όσα έμελλαν να συμβούν.

Από την πρώτη στιγμή που ανέβηκα στο όρος του Πατέρα όλοι οι εθελοντές με έκαναν να νιώσω ότι είμαι σπίτι μου. Ήταν λες και τους ήξερα πολύ καιρό πριν τους γνωρίσω. Στην προκατασκηνωτική περίοδο άρχισα να μπαίνω στο κλίμα της κατασκήνωσης με όλες τις προετοιμασίες για την υποδοχή των παιδιών. Εγώ ήμουν προγραμματισμένη να είμαι στην ομάδα της κουζίνας, αλλά την παραμονή της άφιξης των παιδιών ο αρχηγός, ο Πέτρος, με ρώτησε αν θα μπορούσα να βοηθήσω την Έλι στην 3η μικρών αγοριών μέχρι να έρθει ο Γιώργος, και εγώ φυσικά δέχτηκα.

Έτσι είχα την τύχη σε μια περίοδο να έχω δύο ρόλους πολύ διαφορετικούς. Στον ένα, με την συνεχή επαφή με τα παιδιά, τα γνωρίζεις, δένεσαι μαζί τους και τα βοηθάς σε όσα τα ταλαιπωρούν, και στον άλλο με πιο περιορισμένη επαφή, κυρίως στις ώρες αθλητισμού και στις ελεύθερες ώρες, πάλι καταφέρνεις να δημιουργήσεις δεσμούς μαζί τους. Βέβαια όποιος και αν είναι ο ρόλος σου στο τέλος της ημέρας τα πάντα είναι για τα παιδιά, ο κοινός στόχος είναι η χαρά των παιδιών.

Όλοι μας ήμασταν πρόθυμοι να πραγματοποιήσουμε οτιδήποτε περνούσε από το χέρι μας για να κάνουμε λίγο καλύτερη την εμπειρία των μικρών κατασκηνωτών στο βουνό που τόσο πολύ αγαπάμε. Θυμάμαι με πόση χαρά ετοιμαζόμασταν για τα θεατρικά της ψυχαγωγίας. Το χάος που επικρατούσε μετά την ανάγνωση των ρόλων μας στο βεστιαριο όταν ερχόταν η ώρα να μεταμορφωθούμε σε ό,τι χρειαζόταν για την παράσταση. Τα ταλέντα μου καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα, η ηθοποιία μπορώ να πω ότι δεν emπίπτει σε αυτά, αυτό όμως δεν με εμπόδισε ποτέ να ζητάω από τον Στέλιο, τη Μαριλίου και τη Χρυσή να μου δίνουν πιο συχνά ρόλους στις παραστάσεις.

Όπως έχουν πει πολλοί πριν από εμένα και σίγουρα θα πουν πολλοί μετά, δεν υπάρχει κάποια περιγραφή που να μπορεί να αποδώσει την μαγεία της Κατασκήνωσης σε κάποιον που δεν την έχει βιώσει. Δεν μπορώ να αποφασίσω αν προτίμησα τελικά τον χρόνο που πέρασα με τα Πυραυλάκια ή με το kitchen team, αλλά αυτό που μπορώ να πω με σιγουριά είναι ότι από τώρα και για πάντα έχω σχέδια για τον Ιούλιο, που δεν αλλάζουν.

Βάσια Στάθη

Οι πέντε μέρες που έκαψαν το βουνό μας

Η είδηση ήρθε κάπου το μεσημέρι, στις 16 του Αυγούστου. “Μεγάλη φωτιά στην περιοχή των Βιλιών. Εντολές για εκκένωση μεταξύ άλλων και του Αγίου Γεωργίου Μάνδρας”. Λίγο μετά, ένα ρεπορτάζ με πλάνα από το πηγάδι δίπλα στην Κατασκήνωση, μας δείχνει φλόγες στην απέναντι κορυφογραμμή.

Από την Αθήνα ή την Ελευσίνα ήταν δύσκολο να καταλάβεις τί συμβαίνει. Η απόφαση πάρθηκε γρήγορα με μερικά τηλεφωνήματα: να προσπαθήσουμε να φτάσουμε στο σημείο και να εκτιμήσουμε από κοντά την κατάσταση. Νωρίς το απόγευμα βρεθήκαμε στην Κατασκήνωση, μια μικρή ομάδα εθελοντών, με την ελπίδα ότι δε θα συμβεί το χειρότερο.

Η εικόνα που αντικρύσαμε δεν άφηνε και πολλά περιθώρια. Οι φλόγες ήδη γλύφανε την κορυφογραμμή, σε κάποια σημεία την είχαν περάσει. Δεν φύσαγε όμως και αυτό έδινε κάποιες μικρές ελπίδες. Κατέβαινε αργά, νωχελικά προς τον δρόμο, κατασπαράζοντας ένα-ένα τα δέντρα και τους θάμνους λες και ήθελε να τα χωνέψει καλά πριν πάει στα επόμενα. Δεν βιαζόταν. Ελπίζαμε πως η πυροσβεστική θα την προλάβει, έτσι αργή που ήταν, θα έρθουν τα ελικόπτερα και τα αεροπλάνα και με μερικές ρίψεις θα τη σβήσουν.

Τα αεροπλάνα και τα ελικόπτερα όμως δεν ήρθαν ποτέ. Μόνο οι μπουλντόζες. Μεγάλα μηχανικά θεριά που μπήκαν μες στο δάσος και τα χωράφια και θέριζαν τα δέντρα μήπως και γλυτώσει το δάσος. Μία πήγε και προς το βωμό, δίπλα στην κοινότητα των κοριτσιών, για να μεγαλώσει τη δική μας αντιπυρική ζώνη. Αν δεν ήμασταν εκεί να τους το πούμε, μάλλον δεν θα είχε πάει.

Όσο νύχτωνε τόσο γινόταν πιο βέβαιο ότι η φωτιά θα φτάσει στον Άγιο Γεώργιο. Το βουνό απέναντι έλαμπε από τις φλόγες, που είχαν πλέον πε-

ράσει την κορυφογραμμή σε πολλά σημεία, ενώ από την άλλη πλευρά ο αχλαδόκαμπος ήδη είχε γίνει στάχτη.

Νιώθαμε ανήμποροι μπροστά στην κόλαση που καταβρόχθιζε τα βουνά. Είχαμε απλώσει μάνικες σα φίδια πάνω στο χώμα της Κατασκήνωσης αλλά όσο πλησίαζε η φωτιά, τόσο πιο μικρός αισθανόσουν μπροστά στον πύρινο γίγαντα. Με θλίψη πήραμε την απόφαση αργά τη νύχτα να φύγουμε. Σκεφτήκαμε τί θα μπορούσαμε να σώσουμε αν μπει μέσα η φωτιά. Με γρήγορες κινήσεις μεταφέραμε τις ογκώδεις και πανάκριβες σκηνές από το Βεστιάριο στο υπόγειο της κουζίνας. Ήταν το πιο ασφαλές σημείο μιας και οι μπουκάλες υγραερίου είχαν ήδη κατέβει στην Ελευσίνα. Δώσαμε ραντεβού το πρωί.

Δύσκολος ο ύπνος, το τηλέφωνο χτύπησε τρεις φορές τα ξημερώματα. Η φωτιά πέρασε μέσα από την Κατασκήνωση. Κανείς δεν ήξερε τί είχε κάψει. Μπήκαμε στα αυτοκίνητα. Τρεις ώρες είχαμε ξαπλώσει, το μάτι ίσως και να έκλεισε για μια.

Περάσαμε δυο μπλόκα, ένα στη Μάνδρα και ένα στη στροφή με τα εκκλησιαστικά, στο τρίτο μας σταμάτησαν. Διαπραγματεύσεις με την αστυνομία, έπρεπε να φτάσουμε στην Κατασκήνωση να βοηθήσουμε κόσμο που ήταν ήδη εκεί και έσβηνε μικροεστίες και αναζωπυρώσεις. “Τα αγόρια να περάσουν, τα κορίτσια να μείνουν εδώ για ασφάλεια” είπε ο αστυνομικός, αναπαράγοντας κάθε τραγικό στερεότυπο για το δήθεν αδύναμο γυναικείο φύλο. Δεν είχαμε επιλογές, συνεχίσαμε και οι κοπέλες θα προσπαθούσαν να φτάσουν με άλλο τρόπο.

Πυροσβέστες δεξιά και αριστερά πάλευαν με τη φωτιά αλλά το δάσος υπήρχε ακόμα. Λίγο πριν την Κατασκήνωση όμως, η καρδιά μας σφίχτηκε. Το τοπίο άλλαξε χρώμα, έγινε κατάμαυρο, σαν να έχει βγει μέσα από τις

σελίδες μιας δυστοπίας πυρηνικού ολοκαυτώματος. Και λίγο μετά μια όαση πρασίνου πάλι, η Κατασκήνωσή μας.

Ένα κομμάτι είχε καεί. Αλλά όχι όλη. Όχι τα μεγάλα πεύκα που είχαν επιβιώσει και από την φωτιά του '85. Στέκονταν εκεί ακόμα, όρθια, αγέρωχα, αγναντεύοντας τις καμένες πλαγιές. Οι ζημιές όμως ήταν αρκετές. Και πίσω από την κοινότητα των μικρών και των κοριτσιών, όλα ήταν στάχτη. Δεν υπήρχε όμως χρόνος για χάσιμο. Παντού ξεπετάγονταν μικρές φλόγες. Οι πιο πρωϊνοί πάλευαν με πυροσβεστήρες και φυτάρια. Βάλαμε μπροστά την πυρόσβεση, πήραμε τις μάνικες και άρχισε η μάχη. Έφτασαν και οι κοπέλες, άφου έπεισαν την αστυνομία ότι μπορούν και αυτές να σβήσουν φωτιές, ήρθαν με ένα γείτονα.

Ξεκίνησε ένας αγώνας που κράτησε δυο μέρες.

Όλη η κατασκήνωση άχνιζε. Παχιά στάχτη κάλυπτε τα πάντα στα καμένα, κάθε βήμα σήκωνε και ένα μικρό σύννεφο καθώς το πόδι βυθιζόταν στο γκρι πέπλο. Οι φλόγες είχαν αφήσει πίσω τους μικρούς κρατήρες στη θέση των δέντρων που είχαν καεί ολοκληρωτικά, η φωτιά είχε μπει βαθιά μέσα στο χώμα και σιγόκαιγε ακόμα τις ρίζες. Μαυρίλα και κάπνα έπνιγαν την καρδιά και τα πνευμόνια, αλλά τουλάχιστον τα κτήρια δεν είχαν ζημιές.

Με τις μάνικες και τα φυτάρια σβήναμε ό,τι σιγόκαιγε. Νερό για να πέσει η θερμοκρασία, άμμο και χώμα για να πνίξει τη φωτιά, να μείνει χωρίς οξυγόνο και να μην ξαναπιάσει. Στο μυαλό ανέβαιναν αυτόματα οι πληροφορίες από τα σεμινάρια που είχαμε κάνει όλα αυτά τα χρόνια για την πυρόσβεση, το τρίγωνο της φωτιάς, τις μεθόδους κατάσβεσης. Που και που κάποιο δέντρο φούντωνε ξαφνικά, το τρίζιμο του κορμού που άρπαζε τσίριζε σαν σήμα κινδύνου και τρέχαμε προς τα εκεί να σβήσει γρήγορα, να μην πηδήξουν οι φλόγες στα διπλανά δέντρα και χάσουμε τον έλεγχο.

Με το μοναδικό κινητό που είχε σήμα στο βουνό προσπαθούσαμε να συντονιστούμε με τον έξω κόσμο. Το νερό τελείωσε γρήγορα, είχαμε δώσει το πρωί αρκετό σε οχήματα της Πυροσβεστικής που ήταν άδεια και δεν είχαν από που να γεμίσουν. Το πετρέλαιο για το πιεστικό δεν ήταν αρκετό, μας ζήτησαν και από αυτό οι πυροσβέστες. Χρειάζονταν και φαγητό κάποια στιγμή και μια αλλαξιά ρούχα που κόλλαγαν επάνω μας από τη ζέστη και την μαυρίλα. Οι δρόμοι ευτυχώς άνοιξαν και όσες/οι μπορούσαν έφερναν συνέχεια επάνω προμήθειες και έμεναν έστω και για λίγο να βάλουν ένα χέρι.

Στο πηγάδι είχαν σταθεμύσει και οι Πολωνοί πυροσβέστες με εντυπωσιακό εξοπλισμό και συντονισμό. Όργωναν την περιοχή για να προλάβουν τις αναζωπυρώσεις και επιχειρούσαν με απίστευτη ταχύτητα. Μια μεγάλη φωτιά που ξέσπασε δίπλα μας την έσβησαν άμεσα, πηδώντας σαν τα κατσίκια ανάμεσα στα βράχια και κατέβαζαν σε δευτερόλεπτα δέντρα για να δημιουργήσουν μια ζώνη ασφάλειας.

Τη νύχτα δεν θα την ξεχάσουμε ποτέ. Φως δεν είχε πουθενά, ούτε στη δημοσιά, το ρεύμα είχε κοπεί σχεδόν από την αρχή της φωτιάς και το πετρέλαιο το φυλάγαμε για το πιεστικό, δεν βάλαμε τη γεννήτρια μπροστά. Μόλις έπεσε το σκοτάδι, γέμισε το βουνό μικρές πορτοκαλί και κόκκινες πυγολαμπίδες, τα κάρβουνα από τους κορμούς που σιγόκαιγαν. Είχαμε πει να κοιμηθούμε με βάρδιες, κανείς και καμία όμως δεν έκλεισε μάτι για πάνω από μια ώρα. Κάτι βλέπαμε, τρέχαμε να δούμε τί είναι, έπρεπε να πάει και ένα άτομο στο πιεστικό να το βάλει μπρος αν χρειαστεί. Κλάταρε και αυτό κάποια στιγμή, του βάλαμε βενζίνη αντί για πετρέλαιο και έπρεπε να επισκευαστεί μέσα στη νύχτα με φακούς. Ακόμα και τώρα, όταν κοιμόμαστε στην κατασκήνωση, βλέπουμε φλόγες μόλις κλείσουμε τα μάτια μας και στη μύτη μας ξυπνάει η ανάμνηση του καμένου.

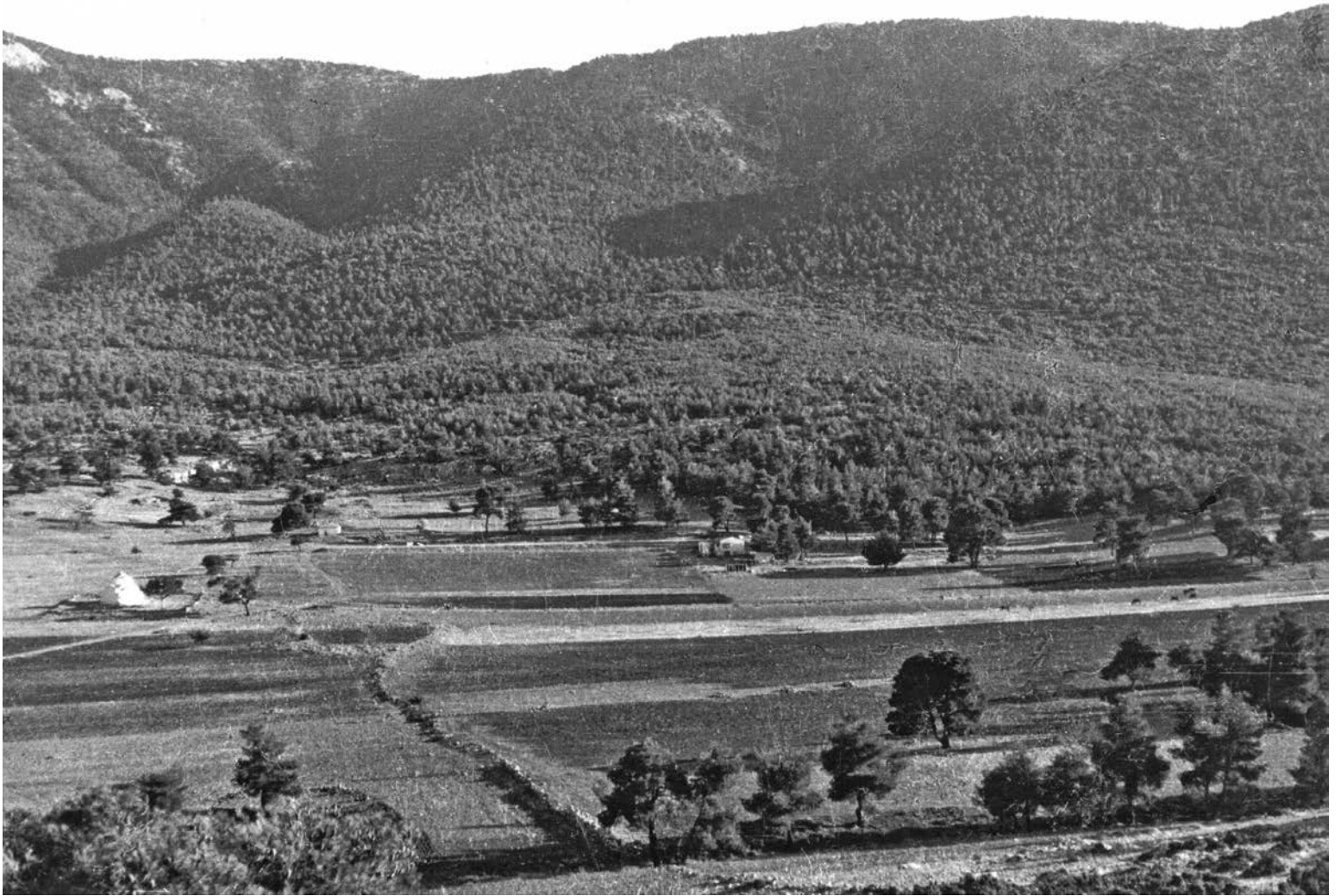

Την επόμενη μέρα είχαν ηρεμήσει τα πυρωμένα κάρβουνα. Γεμίσαμε και πάλι τις δεξαμενές για σιγουριά, σβήσαμε ό,τι είχε απομείνει και το απόγευμα γυρίσαμε σπίτια μας. Είχαμε εξαντληθεί, η στεναχώρια ήταν μεγάλη, αλλά υπήρχε και μια μικρή χαρά που καταφέραμε και σώσαμε ό,τι μπορούσαμε. Παλέσαμε μαζί και τα καταφέραμε αποδεικνύοντας ότι η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Μας έμεινε όμως ένα μεγάλο "γιατί;". Για την απουσία συντονισμού και οργάνωσης των δυνάμεων της πυροσβεστικής και της πολιτικής προστασίας. Ένα μεγάλο "γιατί;". Για την ανυπαρξία οποιουδήποτε συνολικού σχεδίου να ανακοπεί η φωτιά, που αφήθηκε με μηδενικό αέρα να απλωθεί σε όλες τις πλαγιές των βουνών και να κάψει τα πάντα. Ένα μεγάλο "γιατί;" για την απουσία πρόληψης, για τον ελλιπή εξοπλισμό του Π.Σ. και για την υποστελέχωσή του, που είναι πολιτικές επιλογές δεκαετιών.

Εμείς πάντως δεσμευόμαστε ότι θα προσπαθήσουμε τα βουνά μας για να ζωντανέψουν ξανά και ότι θα ξαναφτιάξουμε με πολλή αγάπη και μεράκι όλες τις καταστροφές που έγιναν στην Κατασκήνωση.

**Δημήτρης Αντωνίου
Αλέξανδρος Κυτίνοσ**

**Ιδρυτικές
αρχές των
Κατασκηνώσεων
Χαρούμενα
Παιδιά
Χαρούμενα
Νιάτα**

1932: Όταν ο θεσμός των Κατασκηνώσεων ήταν σχεδόν άγνωστος στη χώρα μας, ο Γεώργιος Πυρουνάκης, ξεκινώντας από την αγάπη του για τα νιάτα και ζώντας τις ανάγκες τους, άμεσες και μελλοντικές, θεωρεί πως αυτός ο θεσμός μπορεί να εξασφαλίσει στα παιδιά όλα τα αγαθά της ζωής στη φύση όπως και τα αγαθά της κοινής ζωής. Επιπλέον πιστεύει ότι μπορεί να γίνει συμπαραστάτης και οδηγός των νέων στη συνειδητοποίηση και λύση των προβλημάτων τους.

Από την αρχή ο Γ. Πυρουνάκης προσδιορίζει τις βάσεις αυτού του νέου θεσμού:

- Η Κατασκήνωση δεν είναι παιδική εξοχή.
- Δεν είναι ένα πειθαρχημένο νεανικό στρατόπεδο (όπως π.χ. η Νεολαία Μεταξά της εποχής)
- Είναι θεσμός κοινωνικής προσφοράς και αγωγής. Έχει την δυνατότητα να στήσει μια ολοκληρωμένη, όμορφη κοινωνία στην οποία ρυθμίζονται αρμονικά οι σχέσεις των μελών της, προσφέροντας μια αναντικατάστατη πείρα στην ανάπτυξη του νέου ανθρώπου που θα τη ζήσει.
- Τελικός στόχος των Κατασκηνώσεων είναι να βρουν τα νιάτα την πραγματική χαρά στη ζωή τους.

Γι' αυτό και τις ονόμασε **“Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα”**.

Όσοι καταπιάνονται με αυτόν το σημαντικό θεσμό πρέπει να έχουν:

- **Καθαρά χέρια**, ώστε να μη γίνει η Κατασκήνωση αντικείμενο εκμετάλλευσης ή εμπορευματοποίησης
- **Ανοικτά μυαλά-ανοικτούς ορίζοντες**, για τη σωστή διάγνωση της πραγματικότητας και την προοπτική εξέλιξής της, προκειμένου να προετοιμάζουν ανάλογα τους νέους.

φ1

φ1 | 1937: Χαρούμενες ώρες. Πρωτόγνωρες για τα περισσότερα παιδιά, χαρές στη γαλάζια τότε, θάλασσα του Περάματος.

φ2 | 1935: Εργαζόμενα νιάτα. Η κοινωνία τα αγνοεί. Στην Κατασκήνωση τα εμπιστεύονται και αναγνωρίζουν τα δικαιώματά τους στη ζωή.

φ3 | 1935: Με μια σκηνή και κάμποση ξυλεία ξεκινήσαμε...

φ2

φ3

Το 1932, πριν από 90 χρόνια, ο Γ. Πυρουνάκης, στα 22 του χρόνια, τόλμησε να λειτουργήσει την **πρώτη Κατασκήνωση για τα εργαζόμενα νιάτα** στο, πευκόφυτο τότε, Πέραμα.

Τα παιδιά αυτά από τα 13 τους χρόνια δούλευαν στα εργοστάσια του Πειραιά, κάτω από σκληρές συνθήκες και απάνθρωπη μεταχείριση από τους εργοδότες τους. Όλη την ημέρα, όλη την εβδομάδα εκτός από την Κυριακή, ξεκινούσαν πολύ πρωί με την “καστάνια στο χέρι για το φτωχό μεσημεριάτικο φαγητό”, και τελείωναν την ημέρα τους στα νυκτερινά σχολεία, μερικά από τα οποία είχε συστήσει ο Γ.Πυρουνάκης στις συνοικίες του Πειραιά, για να βρουν συμπαράσταση και στοργή από φωτισμένους δασκάλους.

Γι' αυτά τα παιδιά κάνει την πρώτη κατασκήνωση στην περιοχή του Περάματος, που τότε ήταν δασική και η προσπέλαση σε αυτήν ήταν δύσκολη.

Ο ίδιος διηγείται:

“Η κατασκήνωση άρχισε από το μηδέν, στην κυριολεξία. Μόνο στη φαντασία μας υπήρχαν σχέδια, προγράμματα, μέσα. Με μια παλιά σκηνή, κάμποση ξυλεία και ελάχιστα τρόφιμα..., ξεκινήσαμε. Και όμως έμεναν αρκετά παιδιά, που το Σαββατοκύριακο πλήθαιναν, αφού έρχονταν και εκείνα που δεν είχαν άδεια τις άλλες μέρες της εβδομάδας.

Η ζωή στην Κατασκήνωση ήταν ιδανική, χαρούμενη και τα παιδιά ευτυχημένα.

1932-1939

Πέραμα:

Κατασκηνώσεις για τα εργαζόμενα νιάτα

φ1 | Χαρά, κέφι και χάρη στις Κατασκηνώσεις των κοριτσιών.

φ2 | 280 Στελέχη παρακολουθούν τον Καθηγητή-Φιλόσοφο Ι.Θεοδωρακόπουλο στην ομιλία του “Ο Ελληνικός Πολιτισμός αντιμάχεται τη Βαρβαρότητα”.

φ3 | Εργασία, Δημιουργία, Χαρά αλλά και Συνεργασία.

φ1

φ3

φ2

1942-1944 Εκάλη, Πεντέλη: Κατασκηνώσεις για τα παιδιά της Κατοχής

Στα τραγικά χρόνια της Γερμανικής Κατοχής 1941-1944, με την πείνα και τις φοβερές ανάγκες, ο Γ.Πυρουνάκης καταπιάνεται, με όσες δυνάμεις είχε και όσες περιμάζεψε, με το πρόβλημα της σωματικής και ηθικής επιβίωσης των παιδιών και των νέων της χώρας μας.

Την ίδια εποχή, που το Κράτος και Οργανισμοί, όπως το ΠΙΚΠΑ, παρ' όλα τα μέσα που διέθεταν, δεν τόλμησαν να λειτουργήσουν Κατασκηνώσεις, εκείνος, με την ακλόνητη πίστη ότι θα έχει τη βοήθεια του Θεού, διοργανώνει τρεις Κατασκηνώσεις, στην Εκάλη, στην Πεντέλη και στο Πέραμα, και δύο αναρρωτήρια ενώ ταυτόχρονα προτρέπει, εκλιπαρεί και άλλους οργανισμούς (Δήμους, Τράπεζες) να δημιουργήσουν δικές τους Κατασκηνώσεις.

Ο Δημοσιογράφος Π. Παλαιολόγος γράφει για τη σημασία των Κατασκηνώσεων του Γ.Πυρουνάκη: “Τα νιάτα, πριν απ’ όλα, είναι αυτά που πλήττουν οι θεομηνίες. Αλλοίμονό μας αν μας λείψουν ή μας μείνουν μαραμένα με τραυματισμένη και γερασμένη την ψυχή. Τέτοιο κίνδυνο δεν διατρέχουν οι σκηνίτες της Πεντέλης. Πηγαίνουν χλωμά και φεύγουν με κόκκινα μάγουλα. Μαζί με την υγεία του σώματος και η

υγεία της ψυχής. Της πικραμένης, της ανήσυχης, της τρομαγμένης από τη δυστυχία και τη βουή του πολέμου, ψυχής του παιδιού”.

Παραγγελία θερμή του Γ.Πυρουνάκη στα στελέχη “**Δώστε χαρά στα παιδιά**”. Και το σύνθημα που ρίχνει για την ατμόσφαιρα, που πρέπει να επικρατήσει στην Κατασκήνωση: **Αγάπη-Ειρήνη-Χαρά** και βέβαια πίστη ότι ένας καινούριος κόσμος θα ανατείλει.

Παρά τις τεράστιες δυσκολίες επισιτισμού, μεταφορών και τους κινδύνους από την παρουσία των Γερμανών, οι Κατασκηνώσεις με υπερένταση προσπαθειών θα καταφέρουν να ετοιμάσουν το πρόγραμμά τους και να γίνουν πραγματικές οάσεις μέσα στο ματωμένο και ταραγμένο κόσμο της Κατοχής. Ακόμα και η Γυμναστική Ακαδημία θα βρει φιλοξενία στις Κατασκηνώσεις της Πεντέλης.

Ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός και ο πνευματικός κόσμος της χώρας εξήραν την σημαντική προσφορά των Κατασκηνώσεων οι οποίες βασίστηκαν και στη λειτουργία της Σχολής στελεχών που εκπαίδευσε τους **280 νέους** που με ενθουσιασμό και αγωνιστικότητα τις πλαισίωσαν. Με τη λήξη της Κατοχής, μετά από συνδυασμένη επίθεση, Κρατικές Υπηρεσίες και Οργανισμοί επειδή εθίγησαν τα συμφέροντα και η υστεροφημία τους, θα επιτύχουν να σταματήσουν μία προσπάθεια που συνέβαλε στη διάσωση **6.000 παιδιών**.

φ1

φ2

φ3

φ4

φ1 | 1954: Όλοι μαζί στον αγώνα! Κατασκευηστές-Στελέχη κατασκευάζουν το θέατρό τους

φ2 | “Αφήστε τη θλίψη, τα μίσση κι ας ζήσουμε τίμια κι ωραία στη ζωή, την πλατιά. Στη ζωή μας, τη νέα”

φ3 | Παιδιά και Στελέχη. Πολλοί είναι σήμερα κοινωνικά στελέχη στην πόλη της Ελευσίνας.

φ4 | Σούλα Ρεντούμη και Αντώνης Καλλίτσης κάνουν μαζί με τον π.Γ.Πυρουνάκη σχέδια για την Κατασκήνωση

Αύγουστος 1949. Ο Εμφύλιος μόλις έχει λήξει, αποτελιώνοντας τις καταστροφές που είχε προξενήσει η Γερμανική Κατοχή και η χώρα βρίσκεται σε κρίσιμη καμπή, προετοιμαζόμενη να μετάσχει στο μεταπολεμικό κόσμο.

Ο Γ.Πυρουνάκης αισθανόμενος το δικό του χρέος και πιστεύοντας ότι η Εκκλησία έχει τη δυνατότητα να αναμορφώσει την κοινωνία, χειροτονείται ιερέας και καθίσταται εκκλησιαστικός προϊστάμενος της εργατούπολης της Ελευσίνας. Πιστεύει ότι η κοινωνία της πόλης ενωμένη μπορεί να προχωρήσει δημιουργικά προς ένα καλύτερο μέλλον. Όμως η κοινωνία της Ελευσίνας είναι βαθιά χωρισμένη: Πλούσιοι-φτωχοί, προοδευτικοί-άκρως συντηρητικοί, γηγενείς-μετανάστες από όλη τη χώρα, ενώ παράλληλα παραεκκλησιαστικές οργανώσεις διχάζουν την πόλη.

Οι προσπάθειες του Γ.Πυρουνάκη να ενοποιήσει την κοινωνία και να επιφέρει κοινωνικές αλλαγές προσκρούουν κυρίως στη βαθιά ριζωμένη νοοτροπία των μεγάλων ηλικιών. Μοναδική λύση η **ανάδυση μιας νέας γενιάς με άλλη νοοτροπία και προσανατολισμούς.** Θεωρεί, ο έμπειρος και πάντα καινοτόμος, π.Πυρουνάκης, πως ο θεσμός των Κατασκηνώσεων μπορεί αποτελεσματικά να συμβάλει στη δημιουργία αυτής της νέας γενιάς. **Δημιουργεί τις Κατασκηνώσεις στο όρος Πατέρας, με προοπτική όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά της Ελευσίνας να περάσουν απ' αυτές.** Να γνωριστούν, να συνδεθούν και μέσα από τα κοινά βιώματα να δουν την κοινωνία ως ολότητα, ένα σώμα με κοινή μοίρα και ιδανικά. Έτσι, στήθηκε η Κατασκήνωση σε απόμερη περιοχή του όρους Πατέρας. Μόνο ένας καρόδρομος συνέδεε την Κατασκήνωση με τον κόσμο. Έμπειρα στελέχη, όπως οι **Αντώνης Καλλίτσης, Σούλα Ρεντούμη, Δαμιανός Στρουμπούλης, Άννα Στρουμπούλη και Μίμης Παυλόπουλος,** κλήθηκαν να καταρτίσουν τα προγράμματά της, να δημιουργήσουν τις απαραίτητες εγκαταστάσεις και υποδομές και να τη διευθύνουν.

Παρά την αρχική αδιαφορία των νέων, τη δυσπιστία της πόλης, τις άθλιες συκοφαντίες για το έργο και τις απίθανες δυσκολίες, οικονομικές, υλικές κ.ά., η Κατασκήνωση λειτούργησε **13 χρόνια** (τα δύο στο Μελετάκι) με θεαματικά αποτελέσματα. Φιλοξενούσε κάθε χρόνο, σε ξεχωριστές περιόδους 28 ημερών, 180 αγόρια και ισάριθμα κορίτσια. Περισσότερα από **2.500 παιδιά** έζησαν στις κατασκηνώσεις αυτές και περισσότεροι από **250 νέοι και νέες** βοήθησαν στη λειτουργία τους.

Δυστυχώς όμως, και ενώ τα αποτελέσματα άρχισαν να γίνονται αισθητά στην κοινωνία της Ελευσίνας και μια νέα αντίληψη για τη δομή και την αναμόρφωση της κοινωνίας άρχισε να διαμορφώνεται και κοινωνικά στελέχη να αναδεικνύονται, νέες αντιδράσεις από θιγόμενα συμφέροντα, που στόχευαν τη διάσπαση της κοινωνίας, ανάγκασαν τον π.Πυρουνάκη να αναστείλει τη λειτουργία του πετυχημένου αυτού πειράματος.

1952-1962

Όρος Πατέρας:

Κατασκηνώσεις

για τα παιδιά

της πόλης της

Ελευσίνας.

Ένα όραμα για

την ανασύνθεση

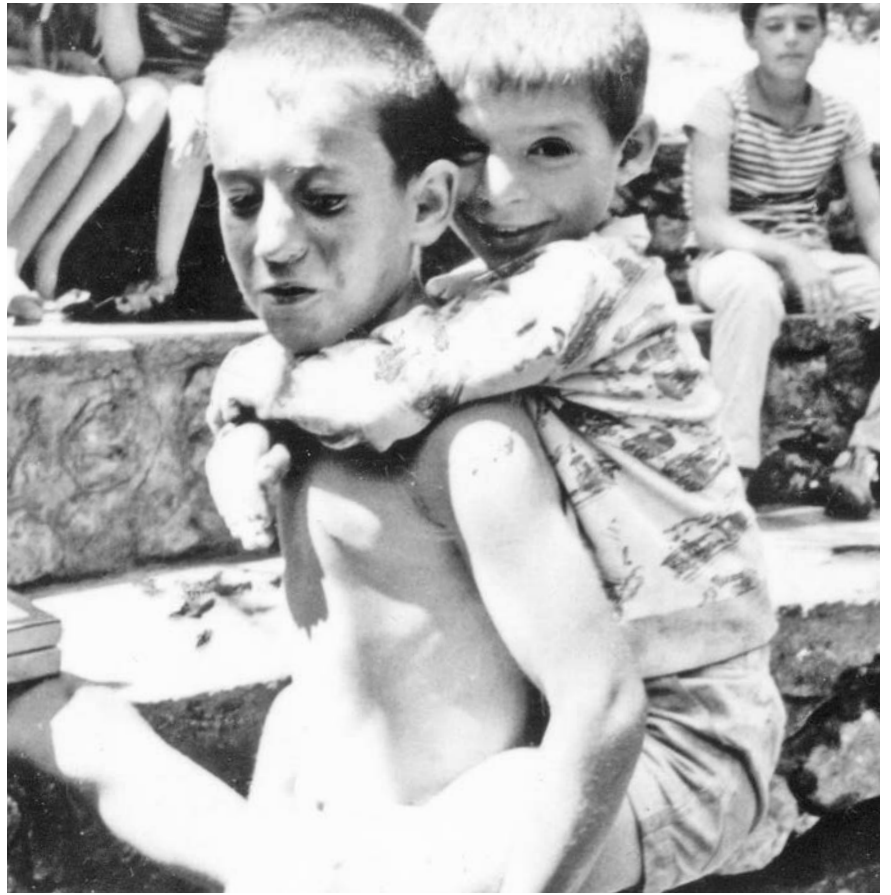
της κοινωνίας

φ1 | Πολλά από τα παιδιά της Κατασκήνωσης γίνονται φίλοι και μένουν ενεργά μέλη της, βοηθώντας με τη σειρά τους άλλα παιδιά

φ2 | “Δεν είναι βαρύς, είναι ο “αδελφος μου””

φ1

φ2

1963-1988

Όρος Πατέρας: Κατασκηνώσεις Κοινωνικής αγωγής Ένα τολμηρό πείραμα

1963. Τη χρονιά αυτή ο πρωτοπρεσβύτερος Γ. Πυρουνάκης έρχεται αντιμέτωπος μ' ένα οξύ κοινωνικό πρόβλημα. Στην πόλη της Ελευσίνας, όπου ζει, μια πόλη βιομηχανική αλλά και μεγάλο λιμάνι, διαπιστώνει ότι υπάρχουν πρόσφορες συνθήκες για την αύξηση της παιδικής εγκληματικότητας. Πολλά παιδιά ζουν παραμελημένα από την κοινωνία και οι οικογένειές τους αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα. Μ' αυτά τα παιδιά που, αν δεν προσεχθούν, κινδυνεύουν να μπου οριστικά στο περιθώριο της κοινωνίας, θα ασχοληθεί από δω και στο εξής.

Ξεκινάει λοιπόν μια νέα κατασκηνωτική προσπάθεια, μ' ένα ειδικό πρόγραμμα κοινωνικοποίησης, στο βουνό Πατέρας, όπου θα φιλοξενηθούν από αυτόν και την οικογένειά του για ένα μήνα, 51 παιδιά από οικογένειες με μεγάλες ανάγκες, οικονομικές και κοινωνικές. Είναι ένα τολμηρό πείραμα που θα πετύχει και θα συνεχιστεί τις επόμενες χρονιές από τις Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά Χαρούμενα Νιάτα, που παίρνουν νομική υπόσταση με την ίδρυση του Σωματείου το 1964.

Η κοινωνία της Κατασκήνωσης, μια κοινωνία δίκαιη, στοργική, σωστά οργανωμένη, θα περάσει το μήνυμα σε εκατοντάδες παιδιά, που θα φιλοξενηθούν, ότι είναι μια κοινωνία αποδοχής, μια κοινωνία που τα αντιμετωπίζει με αγάπη κι εμπιστοσύνη, δείχνοντάς τους έτσι και τη θετική πλευρά της ζωής.

Μέσα απ' τα καθημερινά προγράμματά της Κατασκήνωσης, τα παιδιά θ' ανακαλύ-

ψουν τις δυνατότητές τους και θα συνειδητοποιήσουν ότι είναι ικανά κι αυτά και χρήσιμα στην κοινωνία κι ότι μπορούν να συνυπάρξουν ειρηνικά με τους άλλους.

Ο καθαρός αέρας, η προσεγμένη διατροφή, η πνευματική και σωματική άσκηση, οι καλλιτεχνικές δραστηριότητες καθώς και η φιλική συμπαράσταση, η υπενθύμιση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων μέσ' απ' το παιχνίδι, το παράδειγμα των μεγάλων, θα επιδράσουν εκπληκτικά στην ψυχή αυτών των παιδιών. Οι κατασκηνώσεις αυτές, στο διάστημα των 25 ετών (1963-1988) που λειτούργησαν, φιλοξένησαν συνολικά 1.100 παιδιά (60-80 σε κάθε περίοδο). Οι Μάρκος Κυνηγός, Αντώνης Καλλίτσης, Σούλα Ρεντούμη, Γιάννης Τσινιάς και νεότερα στελέχη διηύθυναν τις κατασκηνώσεις αυτές, στις οποίες βοήθησαν ως στελέχη περισσότεροι από 120 εθελοντές .

Τ' αποτελέσματα δε θ' αργήσουν να φανούν. Τα παιδιά αυτά αρχίζουν να εντάσσονται ομαλά στη κοινωνία της Ελευσίνας και να προσφέρουν με τη σειρά τους στους συνανθρώπους τους. Πολλοί νέοι, όταν μεγαλώνουν, επιδιώκουν να συμμετέχουν σε Καλά έργα κι ιδιαίτερα σ' αυτό της Κατασκήνωσης, νιώθοντας την ανάγκη να προσφέρουν σε άλλους, να βοηθήσουν όπως βοηθήθηκαν κι αυτοί. Ο κύκλος των υπεύθυνων πολιτών μεγαλώνει κι η κοινωνικοποίηση που οραματίστηκε ο π. Γ. Πυρουνάκης, που φεύγει το 1988, κι οι συνεργάτες του γίνεται πράξη.

Στα χρόνια αυτά ζούμε κοντινούς ή μακρινούς πολέμους (Σερβία, Συρία, Αφρική, Ουκρανία), την πολύχρονη οικονομική κρίση και τα τελευταία χρόνια την πανδημία. Άμεσα αποτελέσματά τους η αύξηση της φτώχειας, η εισροή μεγάλου αριθμού προσφύγων από άλλες χώρες, οι κοινωνικές μεταβολές του πληθυσμού και η επιδείνωση της ψυχικής υγείας ειδικά των παιδιών που εξυπηρετούνται ευκαιριακά από ανοικτά και κλειστά Ιδρύματα. Γονείς και παιδιά αντιμετωπίζουν πέρα από τις οικονομικές δυσκολίες, προβλήματα επικοινωνίας, ρατσισμού και περιθωριοποίησης.

Συνειδητοποιούμε ότι τα προβλήματα αυτά δεν αφορούν όσους επιβιώνουν στην Ελευσίνα και το Θριάσιο, αλλά και στις υπόλοιπες περιοχές του Λεκανοπεδίου.

Ένας πυρήνας έμπειρων στελεχών, παισιωμένος από νεότερα στελέχη, διαχειρίζεται το παρόν και δημιουργεί το αύριο της προσπάθειας.

Το παρόν και το μέλλον δεν είναι σταθερά στη διάρκεια αυτών των χρόνων αφού η πολιτική και οικονομική κατάσταση αλλάζει πολύ γρήγορα και νέες δυσκολίες προστίθενται στα υπάρχοντα προβλήματα.

Οι Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα είναι μια οργάνωση που στελεχώνεται αποκλειστικά από εθελοντές. Οι άνθρωποι της πιστεύουν στις διαχρονικές αξίες του έργου, φιλοξενούν χωρίς διακρίσεις, παιδιά διαφορετικής καταγωγής, ηλικίας, φύλου, θρησκευματος και οργανώνουν ή υποστηρίζουν δραστηριότητες για τους νέους που συμμετέχουν ως στελέχη στην Κατασκήνωση.

Όλα αυτά τα χρόνια συνεχίστηκαν με το ίδιο πνεύμα πολλά από όσα κληροδότησαν οι προηγούμενοι, αλλά με στόχους και πρακτικές που προσαρμόζονταν στις διαφορετικές εποχές που άλλαζαν συνεχώς.

Κατασκήνωση για τα παιδιά της μεγάλης ανάγκης

Κάθε χρόνο τον Ιούλιο οργανώνεται και λειτουργεί η Κατασκήνωση, στην οποία φιλοξενούνται δωρεάν έως 140 παιδιά της μεγάλης ανάγκης. Στα χρόνια αυτά φιλοξενήθηκαν δωρεάν 1.460 διαφορετικά παιδιά που έρχονται κατά μέσο όρο 2,5 χρόνια στην Κατασκήνωση και δηλώνουν στις αξιολογήσεις τους σε ποσοστό 90% ότι θέλουν να ξανάρθουν.

Τα παιδιά κατάγονται από την Ελλάδα και άλλες 45 χώρες του Κόσμου και έχουν διαφορετική πολιτισμική κουλτούρα που καθόλου δεν τα εμποδίζει να ζουν αρμονικά μαζί με άλλα.

Οι εθελοντές έχουν προσφέρει περισσότερες από 50.000 ανθρωπομέρες εθελοντικής εργασίας. Στα χρόνια αυτά (1989-2022) στο μαγειρείο της Κατασκήνωσης ετοιμάστηκαν περισσότερες από 250.000 μερίδες φαγητού και πάνω από 350.000 πρωινά και μικρογεύματα.

1989-2022

Όρος Πατέρας: Κατασκηνώσεις του σήμερα και του αύριο

1989-2022 **Όρος Πατέρας:** Κατασκηνώσεις του σήμερα και του αύριο

Σεμινάρια εκπαίδευσης εθελοντών

Η εκπαίδευση των εθελοντών πάντα ήταν και είναι πρωταρχικής σημασίας για τους εθελοντές καθώς και το έργο που γίνεται στην Κατασκήνωση. Κάθε χρονιά προγραμματίζονται και γίνονται συναντήσεις με εισηγητές ειδικούς επιστήμονες, καθώς και τα πιο έμπειρα από τα στελέχη που έχουν πλούσια παιδαγωγική εμπειρία. Στα χρόνια της περιόδου αυτής πραγματοποιήθηκαν περίπου 200 σεμινάρια-συναντήσεις και οι εθελοντές εκπαιδεύτηκαν για περισσότερες από 500 ώρες, που σημαίνει 6 σεμινάρια διάρκειας 20 ωρών κάθε χρόνο.

Έκθεση προσφοράς έργων Τέχνης και Λόγου

Συνεχίζεται, ανά διετία, η διοργάνωση των Εκθέσεων προσφοράς Έργων Τέχνης και Λόγου σε γνωστούς εκθεσιακούς χώρους της Αθήνας (ΕΑΤ-ΕΣΑ, Μελίνα Μερκούρη κλπ) σε συνεργασία με τον ΟΠΙΑΝΔΑ. Εκτίθενται κάθε φορά 80-150 έργα γνωστών Καλλιτεχνών που προσφέρουν τα έργα τους για να καλυφθούν τα έξοδα φιλοξενίας των παιδιών. Έχουν διοργανωθεί συνολικά 27 Εκθέσεις, στις οποίες έχουν προσφερθεί περισσότερα από 1.000 έργα από 700 καλλιτέχνες.

Λαχειοφόρος Αγορά

Η Λαχειοφόρος αγορά με αντικείμενα κλήρωσης πίνακες και βιβλία παραμένει πάντα μια βασική πηγή εσόδων για το Σωματείο και γίνεται σταθερά μια φορά το χρόνο από την ίδρυση του Σωματείου (1964) και μετά.

Δημοκρατικές διαδικασίες, εκλογές και Δ.Σ.

Το καταστατικό του Σωματείου προβλέπει κάθε χρόνο υποβολή απολογισμού στη Γενική Συνέλευση, εκλογές για την ανάδειξη Δ.Σ. και Ε.Ε. και έτσι γίνεται συνεχώς από το 1964. Από τότε μέχρι σήμερα, 51 άνδρες και 22 γυναίκες έχουν χρηματίσει μέλη ΔΣ, ενώ στα 58 αυτά χρόνια, τα 29 προεδρεύουν του Σωματείου γυναίκες.

Υπήρξαν όμως και ημερομηνίες ορόσημα αυτή την περίοδο, που άλλαξαν λίγο ως πολύ την ιστορία των Κατασκηνώσεων και την καθημερινότητα της ζωής στην Κατασκήνωση. Χρειάστηκε να δοκιμαστούν νέες ιδέες και πρακτικές σε ένα κόσμο που άλλαζε

συνεχώς και όσες από αυτές άντεξαν στο πέρασμα του χρόνου, καθιερώθηκαν. Κυριότερα από όλα η εφαρμογή προγραμμάτων ψυχοκοινωνικής υποστήριξης πιστοποιημένων κατά ISO, αλλά και η εφαρμογή συγχρόνων παιδαγωγικών μοντέλων με επίκεντρο το παιδί και τις ανάγκες του, όπως αυτές διαμορφώνονται μέσα από την πολυπλοκότητα και τις μεταβολές της παγκόσμιας κοινότητας.

Για τα Παιδιά

2002: 15 ομάδες, 4 κοινότητες

Οι μεγάλες ανάγκες των παιδιών μας υποχρεώνουν να δημιουργήσουμε δύο ακόμα σκηνές για αυτά. Οι ομάδες των παιδιών φτάνουν τις 15 και οι κοινότητές τους γίνονται τέσσερις. Η Κατασκήνωση αποκτά τη σημερινή της δυναμικότητα και μπορεί να φιλοξενήσει 140 παιδιά (από τα 70 που ήταν το 1989).

2003: Συνεργασίες με περισσότερους φορείς

Ξεκινούν συστηματικά οι συνεργασίες και με άλλους φορείς υποδοχής παιδιών, πέρα από τη Φιλική Φωλιά Ελευσίνας που παραμένει πάντα ο βασικός φορέας. Όλο και περισσότεροι φορείς και ΜΚΟ ζητούν να φιλοξενήσουμε παιδιά.

Από τότε υπάρχει μόνιμη ή περιστασιακή συνεργασία με περισσότερους από 30 φορείς με σταθερότερους την Παιδόπολη Αλίμου, τα χωριά SOS, τους Φίλους του Παιδιού κ.α.

2015: Η Κατασκήνωση γίνεται αμιγώς παιδική

Η Νομοθεσία το επιβάλλει, αλλά και εμείς το θέλουμε αφού οι έφηβοι θέλουν άλλο πρόγραμμα, να φιλοξενούμε παιδιά 6-12 ετών και έτσι η Κατασκήνωση γίνεται αμιγώς παιδική.

2015: Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης

Το “Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης”, είναι μια μετακινούμενη Μονάδα Ψυχοκοινωνικής στήριξης για παιδιά, η οποία βασίζεται στη μέθοδο της Εμπύκωσης (ANIMATION) και την ευέλικτη μεταφορά εθελοντών και εξοπλισμού σε διαφορετικές δομές όπου φιλοξενούνται παιδιά. Το Καραβάνι έχει πραγματοποιήσει 20 εξορμήσεις και έχει δώσει χαρά και υποστήριξη σε περισσότερα από 500 παιδιά.

20 90 χρόνια ιστορία

1989-2022 **Όρος Πατέρας:** Κατασκηνώσεις του σήμερα και του αύριο

Για τους Εθελοντές

1995: 18 ετών, απόφοιτοι Λυκείου

Προκειμένου να βελτιωθεί το επίπεδο των εθελοντών θεσπίζονται δύο προϋποθέσεις για να γίνει κάποιος εθελοντής: Να έχει κλείσει τα 18 και να έχει τελειώσει το Λύκειο.

2003: Ξένοι εθελοντές

Η Κατασκήνωση εμπλουτίζεται με διεθνείς εθελοντές. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν προσφέρει τις υπηρεσίες τους 193 άνδρες και γυναίκες από 41 χώρες των 4 ηπείρων. Πρώτη χώρα προέλευσης η Ισπανία, με 32 εθελοντές να μας έρχονται από εκεί.

2009: Συνάντηση παλαιών και νέων εθελοντών

Η συνάντηση παλιών και νέων εθελοντών γίνεται σε ένα μπαράκι, λίγο πριν τα σεμινάρια, με στόχο την εύρεση και ένταξη νέων εθελοντών.

Για την εξεύρεση πόρων

1996: Συνεστίαση φίλων και εθελοντών

Για να βρισκόμαστε όλοι μαζί γύρω από χαρούμενα τραπέζια, αλλά και για να εξοικονομούνται χρήματα για τις δράσεις μας, ξεκινάει η Συνεστίαση που γίνεται μια φορά το χρόνο στις Απόκριες.

2011: Εθελοντικό παζάρι Αλληλεγγύης

Στο Φωκιάνο γίνεται το παζάρι μεταχειρισμένων ειδών και χειροτεχνημάτων λίγο πριν τα Χριστούγεννα. Μια πετυχημένη ιδέα των εθελοντών μας που υλοποιείται πια κάθε χρόνο και εξασφαλίζει, με τα χρήματα που συγκεντρώνονται, τη φιλοξενία αρκετών παιδιών της Κατασκήνωσης.

Για προβολή των δράσεών μας

1998: Θρόισμα

Εκδίδεται για πρώτη φορά το περιοδικό ΘΡΟΙΣΜΑ σε 1200 αντίτυπα. Από τότε κάθε χρόνο ένα τεύχος.

1998 : Είμαστε πια στο διαδίκτυο

Το site της κατασκήνωσης ανεβαίνει στο διαδίκτυο. Είναι πολύ όμορφο για την εποχή του και μάλιστα δίγλωσσο! Το www.kataskinosi.gr αναβαθμίστηκε το 2003, το 2007, το 2011, το 2015 αλλά και το 2020 όταν και πήρε τη σημερινή του μορφή.

1996: Γιορτή των φίλων

Καλούμε στην Κατασκήνωση φίλους, παλιούς εθελοντές, χορηγούς και καλλιτέχνες για να δουν από κοντά παιδιά και εθελοντές σε δράση.

1997: Κοπή πίτας

Στη χειμωνιάτικη Κατασκήνωση που είναι το ίδιο όμορφη, κόβουμε την πίτα μας και συμβάλλουμε όλοι στο κοινό τραπέζι που ακολουθεί.

2009: ISO

Παρά την πολλή γραφειοκρατική δουλειά, η πιστοποίηση κατά ISO 9001 και 22000 επιβεβαιώνει ότι ξέρουμε τί κάνουμε για την ψυχοκοινωνική στήριξη των παιδιών και την άριστη σίτισή τους. Η πιστοποίηση ανανεώνεται, μέχρι σήμερα, μετά από ετήσιες επιθεωρήσεις.

Για τη βελτίωση των εγκαταστάσεων

Από το 1990 μέχρι το 2022 η όψη των ιδιόκτητων εγκαταστάσεων μας στον Άγιο Γεώργιο Μάνδρας έχει αλλάξει ολοκληρωτικά. Όλα τα έργα έγιναν και γίνονται με απόλυτο σεβασμό στη φύση και ο εκσυγχρονισμός τους καλύπτει τις νέες απαιτήσεις για τη σωστή και άνετη διαβίωση παιδιών και εθελοντών.

1990-1992: Αντικατάσταση των σκηνών και νέα έπιπλα τραπεζαρίας

1996: Ανακατασκευή θεάτρου

1999, 2005, 2011: Νέα συγκροτήματα WC και ντους

2001: Σύστημα Πυρόσβεσης

2007, 2018, 2022: Παιδική Χαρά

2007: Νέα Κουζίνα

2009: Νέα Τραπεζαρία

2009: Νέα Γραφεία στη Χέυδεν

2005, 2014, 2016, 2019: Νέα Γήπεδα μπάσκετ, βόλλεϋ, ποδοσφαίρου

Οι Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά Χαρούμενα Νιάτα ονειρεύονται, σε ένα κόσμο που γίνεται όλο και πιο απρόσωπος, όλο και πιο σκληρός για τους οικονομικά αδύναμους και τα παιδιά τους, να φιλοξενούν σε πιο σύγχρονες εγκαταστάσεις, με καλύτερα προγράμματα περισσότερα παιδιά. Στόχοι που θα γίνουν εφικτοί χάρη στην εθελοντική προσπάθεια και τις γνώσεις πολλών ανθρώπων που με κέφι, φαντασία και αγάπη θα δημιουργούν μικρές ανθρώπινες κοινωνίες για παιδιά και Νέους. Χώρους που θα παρέχουν την δυνατότητα έκφρασης των δεξιοτήτων και των συναισθημάτων των ανθρώπων, που θα συνεργάζονται τους χειμώνας και θα συμβιώνουν αρμονικά τα καλοκαίρια στην Κατασκήνωση.

Όποιες κι αν είναι οι εποχές, εμείς θα συνεχίσουμε να κάνουμε το καλύτερο για τα παιδιά και τους νέους και θα συνεχίσουμε να ονειρευόμαστε κοινωνίες σαν της Κατασκήνωσης.

1998-2022

25
χρόνια

θροΐσμα

Το 1998 εκδίδεται για πρώτη φορά το **θροΐσμα** σε **1200 αντίτυπα** και φέτος κρατάτε στα χέρια σας το **τεύχος 25**.

Από τότε, και **κάθε χρόνο**, η ανοικτή Συντακτική Επιτροπή εκδίδει ένα τεύχος που έχει σταθερές σελίδες όπως το “Κάποτε”, τις “Σκέψεις”, την “Κατασκήνωση” της προηγούμενης χρονιάς, “Τι είναι για μένα η Κατασκήνωση;” (με τις σκέψεις των παιδιών), “Εθελοντές σε σκέψεις και σε δράση”, το “Μικρό οδοιπορικό”, το “Δει δη χρημάτων” και σελίδες για το βιβλίο, το θέατρο, τον κινηματογράφο, τη μουσική και τα Παιδαγωγικά.

Στο σαλόνι, στις “Σκιαγραφίες”, αλλά και σε άλλες σελίδες παρουσιάζονται σημαντικές προσωπικότητες: π.Γ.Πυρουνάκης, Αγλαΐα Μακάρωφ, Χρυσή Πυρουνάκη, Σούλα Ρεντούμη-Δούκα, Πώργος Βακιρτζής, Ευγένιος Σπαθάρης, Άγγελος Θεοδωρόπουλος, Αντώνης Σαμαράκης, Ευγένιος Τριβιζάς, Στάθης Σταυρόπουλος, Έλλη Παππά, Πώργης Δήμου, Παναγιώτης Τέτσης, Ειρήνη Γκόνου, Θανάσης Παπακωνσταντίνου, Αντώνης Καλλιτσης, Μανώλης Γλέζος, Μίλτος Παντελιάς, Κώστας Μουρσελάς, Πάννης Μόραλης, Ιωάννα Καρυστιάνη, Ελένη Καραϊνδρου, Παντελής Βούλγαρης, Άλκη Ζέη, Κατερίνα Αγγελάκη Ρουκ, Μάρω Δούκα, Κώστας Κωνσταντάτος, Πώργος Μόσχος, Σωτήρης Σόρογκας, Δημήτρης Λιωνής, Δημήτρης Μακρής.

Πολλές “Συνεντεύξεις” κυρίως με σημαντικούς ανθρώπους της Τέχνης και των Επιστημών: Βασίλης Καζούλης, Βούλα Μάστορη, Γιάννης Κόντος, Διονύσης Μοσχονάς, Δημήτρης Αδάμης, Αγνή Στρομπούλη, Νίκος Δεσεκόπουλος, Anna Su, Βάνα Ξένου, Κάρμεν Ρουγγέρη, Μιχάλης Καψής, Τζούλια Τσιακίρη, Μανώλης Κορρές, Κάτια Γέρου, Κώστας Γαβρόγλου, Πώργης Βαρλάμος, Πάννης Βέλλης, Αγνή Στρομπούλη, Νίκος Παναγιωτόπουλος, Βασίλης

Παπασαρούχας, Εύα Μελά, Άγγελος Αντωνόπουλος, Θεωδωρής Παπαλουκάς, Δημήτρης Διαμαντίδης, Μπάμπης Πυλαρινός, Βασίλης Κουκαλάι, Σέργιος Θεοδωρίδης, Κατερίνα Μάτσα, Μιχάλης Αφολάγιαν, Δημήτρης Προύσαλης.

58 εθελοντές και **φιλοι** χρημάτισαν μέλη της Συντακτικής Επιτροπής ενώ άλλοι 55 υπήρξαν Συνεργάτες. Κάποιοι δεν έχουν λείψει από κανένα τεύχος: Πέτρος Καλλιτσης, Μαρία Σπάτουλα, Δημήτρης Αντωνίου, Σπήλιος Πέτζας, Πέπη Βατικιώτη, Μάρθα Δελή.

Αλυσίδα

Από τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2021 τα γρανάζια του Χριστουγεννιάτικου Παζαριού άρχισαν να παίρνουν ξανά ζωή και οι συναντήσεις γύρω από το τραπέζι των γραφείων μας στη Βικτώρια έγιναν πραγματικότητα.

Επιτροπές, ομάδες εργασίας, σπαζοκεφαλιές αλλά και φιόγκοι, γλυκά, κόλλες, μαρμελάδες, σοκολατάκια, κορδέλες, κουκουνάρια και χρυσόσκονη γέμισαν τις εβδομάδες προετοιμασίας μαζί με τη μεγάλη χαρά του να βρεθούμε ξανά εκεί όλοι μαζί και να εργαστούμε για το κοινό σκοπό του παζαριού.

Ο ένας χρόνος της απουσίας στο ραντεβού του Σαββατοκύριακου του Δεκεμβρίου στο Φωκιανό, φάνηκε να μη συνέβη ποτέ. Εθελοντές, φίλοι αλλά και νέοι φίλοι ήταν εκεί, για άλλη μια χρονιά, να στηρίξουν τη προσπάθεια και το μεγάλο στόχο. Να πάνε τα παιδιά κατασκήνωση τον Ιούλιο.

Για τους εθελοντές, το χριστουγεννιάτικο παζάρι είναι μια από τις πιο συναρπαστικές στιγμές των δράσεων του χειμώνα, αφού καθένας βάζει από ένα λιθαράκι και πάντα με μια αλυσίδα όλα γίνονται πιο εύκολα. Ακόμα και όταν είναι βαριά.

Μαριλού Μίλλες

11ο εθελοντικό παζάρι αλληλεγγύης

Το Εθελοντικό παζάρι Αλληλεγγύης είναι πια θεσμός όχι μόνο για τους εθελοντές που το οργανώνουν αλλά και για τους φίλους και τις φίλες που συμμετέχουν και όσους ξέρουν ότι θα γίνει και προγραμματίζουν να κάνουν τα χριστουγεννιάτικα ψώνια τους εκεί. Έτσι και φέτος διοργανώθηκε το 11ο Παζάρι πάντα στο Κλειστό Γυμναστήριο “Ιωάννης Φωκιανός”, απέναντι από το Καλλιμάρμαρο Στάδιο στην Αθήνα, στις 11 και 12 Δεκεμβρίου 2021.

Τα κορίτσια με τα πολλά ταλέντα άρχισαν από τον Οκτώβριο να ετοιμάζουν κοσμήματα και διακοσμητικά και ακολούθησαν και οι άλλες ομάδες. Την Παρασκευή το απόγευμα τα φορητά μας έκαναν συνολικά 8 δρομολόγια και μετέφεραν τις κούτες με τα πράγματα αλλά και τα τραπέζια και τον εξοπλισμό. Αργά το βράδυ, είχαν στηθεί οι περισσότεροι από τριάντα πάγκοι γεμάτοι με κοσμήματα, διακοσμητικά είδη, παιχνίδια, κουζινικά, αξεσουάρ, φωτιστικά, μικρές ηλεκτρικές ή ηλεκτρονικές συσκευές, βιβλία, κόμικς, συλλεκτικά αντικείμενα, συσκευασμένα και τυποποιημένα τρόφιμα και πολλά άλλα.

Σάββατο και Κυριακή πίσω από κάθε πάγκο περισσότεροι από 70 εθελοντές και φίλοι έκαναν “παζάρια” με τους πολλούς επισκέπτες, που είχαν τα σχετικά πιστοποιητικά κατά του covid, για να διαθέσουν τα χιλιάδες αντικείμενα που υπήρχαν. Κι όταν οι επισκέπτες κουράζονταν περνούσαν από το μπαρ για να πάρουν κάτι να φάνε με το καφέ τους, το κρασί ή το τσίπουρο.

Σαπούνια και αλοιφές πρόσφερε η Χριστίνα Ανδρέου, κηραλοιφές η Ειρήνη Νούσα, γούρια η Θωμαΐτσα Πατρώνα, ποτήρια ο Γιάννης Αργυρός, κουβερτούρα η NESTLE, μπύρες οι Λουκάς Παπαγγελής και Μυρσίνη Δογάνη,

λάδια ο Χάρης Τζωρτζόπουλος της ΑΣΤΑΡΤΗ, κρασιά ο Στέλιος Ζαχαρίας της ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ, παιχνίδια και παζλ ο Αντρέας Αδάμης από τις Αφίσες Απόλλων, χαρτικά ο Κώστας Δερμάνης, τα λουλούδια το ΦΥΤΩΡΙΟ ΣΤΡΑΤΟΣ ΣΚΑΦΙΔΑΣ και γλυκίσματα το ζαχαροπλαστείο ΣΠΕΣΙΑΛ και οι Ελένη Μαραγκού και Νένα Μπάστα. Ο μπουφές ήταν συνεχώς και μέχρι τέλους ιδιαίτερα εντυπωσιακός με τα φαγητά, τα γλυκά και τις πίτες που έφερναν συνεχώς φίλες και φίλοι με εξαιρετικές επιδόσεις στη μαγειρική όπως ο Κώστας Διαμάντης της περίφημης ταβέρνας ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ο Chef Τζαν Σενέλ και οι συνεργάτες του, οι κυρίες Νίκη Αφεντουλίδη, Ντίνα Καλαμίτση, Ευσταθία Κανάκη, Ρίτα Ζαμπάλου, Μάρθα Δελή, Έφη Αλεξανδρίδη, Κωνσταντίνα Κανάκη, Βάλλυ Μαυρονικολάου, Σίσσυ Συράκου, Όλγα Ηγουμένου, Κατερίνα Δελή, Στέλλα Κάργα, Τασούλα Τζεφρόνη, Ρίτσα Παπαδήμα, Αγγελική Γαβαλά και ο Σπύρος Αλιάγας. Εξοπλισμό του μπουφέ προσέφερε η ΑΤΤΙΚΑ TERRA FOOD & DRINKS ΑΕΒΕ.

Επιτυχημένη ήταν και η ιδέα των Λαχνών με έπαθλα συνεδρίες SIATSU που πρόσφερε η Έλενα Χρηστοπούλου.

Ο Νικόλας Καμακάρης στο Ραδιόφωνο του Alpha 989, η Μαρία Τσώλη στη διαδικτυακή έκδοση της εφημερίδας ΤΟ ΒΗΜΑ, ο Θάνος Σαγιάς στην ΑΥΓΗ, ο Σταύρος Διοσκουρίδης στο NEWS247, και ο Αντρέας Βάγιας στο ΕΘΝΟΣ βοήθησαν σημαντικά στην προώθηση του Παζαριού στα ΜΜΕ.

Χάρη στα χρήματα που εισπράχτηκαν αρκετά παιδιά θα βρεθούν τα καλοκαίρι στην Κατασκήνωση.

Μια σπουδαία ζωγράφος και χαράκτρια με σημαντικές περγαμηνές στο χώρο της Τέχνης. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς! Ατομικές εκθέσεις, συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, βραβεία και διακρίσεις από δήμους και συλλόγους, δημοσιεύματα σε περιοδικά και εφημερίδες. Μια γυναίκα που από πολύ μικρή ηλικία, όπως μας δήλωσε, την ενδιέφερε η τέχνη.

Πότε αποφασίσατε ότι σας ενδιέφερε η Τέχνη;

Από πολύ μικρή μου άρεσε να διαβάζω, να γράφω και να ζωγραφίζω. Τελείωσα το Αρσάκειο έχοντας πολύ καλή εκπαίδευση σε όλα τα μαθήματα και ιδιαίτερα στα Καλλιτεχνικά. Έδωσα εξετάσεις το 1952 στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και πέρασα πρώτη με 5ετή υποτροφία. Φοίτησα στο εργαστήριο χαρακτικής του Γιάννη Κεφαλληνού. Τελείωσα το 1957 χωρίς καμιά καθυστέρηση. Όλο αυτό το διάστημα δεν χόρταινα να ρουφώ την ομορφιά της τέχνης.

Πώς σας αντιμετώπιζαν οι συμφοιτητές σας;

Ήμασταν φίλοι και συνεργάτες. Υπήρχε καλή διάθεση και συνεννόηση. Είχαμε μεγάλο σεβασμό στον υπέροχο δάσκαλο και άνθρωπο Γιάννη Κεφαλληνό.

Αντιμετωπίσατε πρόβλημα ως γυναίκα;

Όχι βέβαια. Κανένα πρόβλημα δεν αντιμετώπισα, ούτε στη διδασκαλία, ούτε στην κοινωνία, ούτε στον επαγγελματικό τομέα.

Αξίζει να αναφέρουμε εδώ, ότι από το 1966 έως το 2001 εργάστηκε ως εκπαιδευτικός Τέχνης στην Μέση και Ανώτατη Εκπαίδευση. 35 ολόκληρα χρόνια συνεργάστηκε με παιδιά. Είναι πολύ φυσιολογικό λοιπόν να τη ρωτήσουμε για την περίοδο αυτή.

Ποια ήταν η εμπειρία σας από την πολυετή διδασκαλία σας στην εκπαίδευση;

Στη διδασκαλία μου είχα ως στόχο σε, μεγάλο βαθμό, τη σύνθεση του πνεύματος, σώματος και ψυχής. Δίδαξα στους μαθητές μου, πως

ο δημιουργός, πάνω από όλα είναι εκείνος που δίνει ψυχή στο υλικό σχήμα, βλέπει πέρα από το τοπίο, αισθάνεται πέρα από το πορτραίτο, κάνει διάλογο με εκείνες τις δυνάμεις του παρελθόντος που δημιούργησαν το παρόν, δημιουργεί στο παρόν αλλά στοχεύει στο μέλλον.

Σε σημειώσεις που αφορούν τις προσωπικές της διαδρομές γράφει: “...η ενασχόλησή μου με τη εκπαίδευση, υπήρξε για εμένα πραγματικός θησαυρός... Αποζημιώθηκα πλουσιοπάροχα γι’ αυτούς τους κόπους, μέσα από τις επιτυχίες και την πολύτιμη αγάπη των μαθητών μου, που με περιβάλλει σαν αόρατο πέπλο ως σήμερα.”

Τους δύσκολους χειμώνες του 2020 και 2021, εν μέσω εγκλεισμού, παρουσίασε δύο εκθέσεις. Η πρώτη στην αίθουσα Τέχνης Τεχνχώρος Art Gallery με τίτλο “Ντουέντε” περιλάμβανε ένα υπέροχο εικαστικό σύνολο από ακουαρέλες, η δεύτερη στη Λευκάδα στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λευκαδίων με χαλκογραφίες και ακουαρέλες.

Η Ρένα Ανούση διδάσκει μέχρι σήμερα, χωρίς καμιά υλική απολαβή, την τέχνη της χαρακτικής σε παιδιά στα Εργαστήρια του Δήμου Νίκαιας-Ρέντη και Παλαιού Φαλήρου.

Αυτή η σπουδαία γυναίκα και καλλιτέχνης μάς τιμάει με τη φιλία της και υποστηρίζει το έργο των κατασκηνώσεων Χαρούμενα Παιδιά - Χαρούμενα Νιάτα, προσφέροντας επί σειρά ετών, έργα της, για τις Εκθέσεις προσφοράς έργων Τέχνης και Λόγου που διοργανώνουμε τακτικά.

Μάρθα Δελή - Πυρουνάκη

65 χρόνια Χαρακτικής και Ζωγραφικής

“ Σε όλους τους δρόμους και τα μονοπάτια της ζωής μου ευτύχησα να έχω συνοδοιπόρο και οδηγό την τέχνη μου. ”

Η Ρένα Ανούση – Ηλία γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε χαρακτική από το 1952–1957 στην Α.Σ.Κ.Τ, με υποτροφία του Ι.Κ.Υ. στο εργαστήριο του Πάννη Κεφαλληνού. Έλαβε έπαινο για τη διπλωματική της στην έγχρωμη ξυλογραφία και δίπλωμα θεωρητικών σπουδών. Εργάστηκε ως εκπαιδευτικός τέχνης και έχει διδάξει επίσης “Ειδική διδακτική της Τέχνης” στα ΠΕΚ Ανατ. Αττικής. Ασχολείται με την καλλιτεχνική επιμέλεια εντύπων και την εικονογράφηση παιδικών βιβλίων. Έχει παρουσιάσει δουλειά της σε

28 ατομικές και 100 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Ισπανία, Ιράκ, Ρωσία, Ιαπωνία κ.α.)

Έχει λάβει διακρίσεις από τον Δήμο Ν. Σμύρνης, τη Εταιρεία Πολιτισμού Γραμμάτων και Τεχνών, το σύλλογο Πνευματικής Ανάπτυξης Ελληνίδων, και τα Υπουργεία Παιδείας και Πολιτισμού. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών, του συλλόγου καθηγητών Καλλιτεχνικών Μαθημάτων, του συλλόγου αποφοίτων της ΑΣΚΤ και της Ένωσης Ελλήνων Χαρακτών. Έχει εκδώσει λεύκωμα με έργα της και ποίηση της Εύας Δελαβίνια, τό άλμπουμ “Μετέωρα” και το λεύκωμα “Πέτρα και Μύθος”.

Έργα της υπάρχουν στο Υπουργείο Πολιτισμού, στο πνευματικό Κέντρο και την Πινακοθήκη του Δήμου Αθηνών, στην Ακαδημία Κρήτης, στο Μουσείο Δελφών κ.α. καθώς και σε ιδιωτικές συλλογές της Ελλάδος και του εξωτερικού.

Γιάννης Δερμεντζόγλου

“ Ο γελοιογράφος εκ των πραγμάτων παίρνει θέση”

Συνέντευξη στους **Α. Κυτίνο** και **Δ. Αντωνίου**

Ο Γιάννης Δερμεντζόγλου γεννήθηκε το 1968. Από το 1994, εργάζεται ως πολιτικός γελοιογράφος στον Ελληνικό Τύπο. Έχει συνεργαστεί με πλήθος εντύπων και ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης. Σήμερα, εργάζεται για τον ειδησεογραφικό ιστότοπο *tnxs.gr* και την εφημερίδα “Ελεύθερος Τύπος”. Είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ. Πατέρας δύο κοριτσιών, ορειβάτης, και αντιπρόεδρος του Αθηναϊκού Ορειβατικού Συλλόγου.

Γιατί γελοιογραφία; Πώς οδηγήθηκες εκεί από τη Δημοσιογραφία;

Η πολιτική γελοιογραφία είναι δημοσιογραφία. Είναι ένα άρθρο γνώμης, ένα σχόλιο που αντικαθιστά τις πολλές λέξεις με τον λιτό, πυκνό λόγο και το σχέδιο. Οι γελοιογράφοι, άλλωστε γινόμαστε μέλη της ΕΣΗΕΑ, του επαγγελματικού σωματίου των δημοσιογράφων. Ξεκίνησα από την τυπική δημοσιογραφία, αλλά γρήγορα κατάλαβα ότι η έφεσή μου στο σχέδιο μου άνοιγε έναν πιο ιδιαίτερο δρόμο σε αυτή. Και πιο επιθυμητό για μένα.

Ποια είναι τα όρια της γελοιογραφίας;

Το ήθος και η αισθητική. Είναι υποκειμενικά και τα δύο αλλά δεν πιστεύω ότι πρέπει να υπάρχουν απόλυτα ή νομικά όρια.

Πρέπει η γελοιογραφία να είναι στρατευμένη πολιτικά; Πρέπει ένας γελοιογράφος να μείνει ουδέτερος;

Δεν καταλαβαίνω τί θα πει ουδέτερος. Ο γελοιογράφος εκ των πραγμάτων εκφράζει άποψη, παίρνει θέση, άμεσα ή έμμεσα. Δεν κάνει ρεπορτάζ. Ως προς τη στρατεύση κακό ίσως είναι να στρατεύεται στενά κομματικά. Όμως δεν είναι κακό να στρατεύεται σε ιδέες και αρχές, κάθε άλλο.

Πόσο επηρεάζει η γελοιογραφία την κοινή γνώμη;

Παρότι δημοφιλής γενικά, στην εποχή της επιστήμης της επικοινωνίας,

της προπαγάνδας αλλά και του ελέγχου της ενημέρωσης σίγουρα δεν την επηρεάζει καθοριστικά.

Έχει δυσκολέψει η δουλειά του γελοιογράφου στις μέρες μας λόγω των social media και της ενκολίας της κριτικής αλλά και των μηνύσεων;

Βλέπω στα social media ανθρώπους που θα μπορούσαν να γίνουν καλοί γελοιογράφοι, αν μπορούσαν να σχεδιάσουν. Τα social media αφαίρεσαν το μονοπώλιο της κριτικής από τους δημοσιογράφους. Πάντοτε όμως, και στο παρελθόν, για να ξεχωρίσει μια γελοιογραφία έπρεπε να είναι οξυδερκής και να τα λέει όλα με ελάχιστες λέξεις. Το ίδιο ισχύει και σήμερα, στην εποχή των social. Μηνύσεις, όχι, δεν γίνονται.

Έχει ποτέ επικοινωνήσει μαζί σου άτομο που βρέθηκε στο “στόχαστρο” της γελοιογραφίας σου είτε θετικά είτε αρνητικά; Υπάρχει κάποια εμπειρία που θα ήθελες να μοιραστείς;

Συνήθως στο στόχαστρο μιας γελοιογραφίας δεν μπαίνεις για καλό. Ναι, έχουν επικοινωνήσει πολιτικοί μαζί μου, με κόσμιο τρόπο στο παρελθόν. Τώρα στέλνουν τα τrol τους να με βρίσουν, άλλαξε το παιχνίδι... Νομίζουν ότι αν στείλουν 10-20-50 τrol να βρίσουν, θα σε αποθαρρύνουν. Κούνια που τους κούναγε, λέμε στο χωριό μου. Απλώς αυτή η πρακτική κάνει τα social πολύ τοξικά.

Έχεις κάνει πολλές γελοιογραφίες που έχουν κάνει εντύπωση. Εσύ ξεχωρίζεις κάποια ή κάποιες από αυτές που έχεις κάνει και γιατί;

Κάνω σχεδόν τριάντα χρόνια γελοιογραφίες. Μου είναι δύσκολο να ξεχωρίσω κάποιες. Το κατάφερα όμως με την έκδοση ενός άλμπουμ με τίτλο “Ερωτήσεις κρίσεων” στο οποίο περιλαμβάνονται δείγματα δουλειάς από το 2000 μέχρι σήμερα. Κυκλοφορεί στα βιβλιοπωλεία.

Πιστεύεις ότι η γελοιογραφία είναι κάτι που ένα παιδί μπορεί να διαβάσει και να καταλάβει;

Επικρατεί η άποψη ότι το χιούμορ ή και η κατανόηση των συμβολισμών σε ένα σκίτσο χωρίς λόγια, είναι υπόθεση των ενηλίκων. Έχω πολλές αμφιβολίες ότι είναι έτσι. Ορισμένα θέματα, κυρίως η πολιτική, είναι αδιάφορα για

τα παιδιά, αλλά νομίζω ότι κοινωνικά και ανθρώπινα θέματα δοσμένα μέσα από τη δύναμη της εικόνας μπορούν να τα συγκινήσουν.

Είναι η γελοιογραφία ένα μέσο για να αρχίσει να ασχολείται ένα παιδί με τα κοινά;

Ναι, η δύναμη του σχεδίου και ο σύντομος λόγος βοηθάει πολύ. Μην ξεχνάτε ότι τα περισσότερα παιδιά αγαπούν το σχέδιο, ακόμα και αυτά που δεν είναι πολύ ικανά στο να σχεδιάζουν.

Ποιο ήταν εκείνο το έναυσμα που σε ώθησε να "πάρεις τα βουνά";

Από παιδί αγαπούσα τη φύση, χωρίς να ξέρω το γιατί. Είναι μια ερώτηση που έχω κάνει πολλές φορές στον εαυτό μου, δεν έχω όμως συγκεκριμένη απάντηση. Μάλλον ένα κομμάτι του εαυτού μου αισθάνεται ότι ανήκει εκεί.

Πόσο σημαντική θεωρείς την επαφή των παιδιών με τη φύση και ιδιαίτερα με τα βουνά;

Ο αστικός τρόπος ζωής έχει τα καλά του αλλά μας αποστερεί σταδιακά από μια κληρονομιά εκατοντάδων χιλιάδων χρόνων, τη δυνατότητα να αισθανθούμε, να μυρίσουμε, να κοιτάξουν τα μάτια μας σε ανοιχτούς ορίζοντες, στην απεραντοσύνη της φύσης. Τη δυνατότητα να προσδιορίσουμε τον εαυτό μας μέσα σε αυτή τη φύση. Μας καλλιεργεί την ψευδαισθηση πως είμαστε έξω από αυτή και αυτό το πληρώνουμε ήδη πολύ ακριβά. Μας αφήνει ανάπηρους, όσο κι αν ακούγεται βαριά η λέξη. Για τα παιδιά είναι αξέχαστη εμπειρία η επαφή με τη φύση και τα βουνά, εφόσον φροντίσουμε αυτή η επαφή να είναι ασφαλής.

Από ποια ηλικία και μετά μπορεί ένα παιδί να ασχοληθεί πιο ενεργά με την ορειβασία, πέρα από έναν απλό περίπατο στο δάσος;

Από την εφηβεία και μετά, ώστε σωματικά και πνευματικά να έχει ωριμάσει για να ανταπεξέλθει.

Ανθρωπογενείς παρεμβάσεις στα βουνά και στις φυσικές περιοχές (ανεμογεννήτριες, δρόμοι, ορυχεία, φωτοβολταϊκά κλπ). Είναι μόνο ζήτημα αισθητικό ή υπάρχουν και άλλες προεκτάσεις;

Αναμφισβήτητα χρειαζόμαστε τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, αλλά η εγκατάστασή τους δεν μπορεί να γίνεται όπου να 'ναι. Στα σοβαρά κράτη υπάρχει χωροταξία. Χωροταξία σημαίνει με απλά λόγια ότι δεν κάνουν όλοι οι τόποι για όλα. Γιατί η εγκατάσταση ακόμα και Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας σε παρθένα βουνά και οικοσυστήματα έχει βαρύτατες περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Δείτε στις χώρες των Άλπεων, πόσο λίγες, ελάχιστες ανεμογεννήτριες έχουν στα βουνά από ένα υψόμετρο και πάνω. Και είναι χώρες ακόμα πιο ορεινές από την Ελλάδα. Υπάρχει ένα ψευδοδίλημμα που λέει ή θα βάλουμε παντού ανεμογεννήτριες ή θα γυρίσουμε στον λιγνίτη. Η λογική του άσπρου-μαύρου βολεύει όσους, κινούμενοι από απληστία, δεν θέλουν να υπάρχουν κανόνες. Όσο για το αισθητικό θέμα, μην το υποτιμάμε. Ο Νίτσε έλεγε ότι η αισθητική είναι η ηθική του μέλλοντος και ο μεγάλος Ντοστογιέφσκι έγραψε ότι η ομορφιά θα σώσει τον κόσμο.

Rationalistas

Πίσω τα πάντα

Οι Rationalistas ή Ορθολογιστές έχουν ροή (flow) στο λόγο τους, μυαλό στο κεφάλι τους και έχουν γίνει αρκετά από το Vanguard του 2016, για να βγάλουν 11 γεμάτα κομμάτια.

Στο τελευταίο δισκάκι τους "Πίσω τα πάντα", παρα τις αναφορές σε προσωπικά τους βιώματα, καταφέρνουν, αντί να μας λένε τι δύσκολα πέρασαν οι ίδιοι, να μιλήσουν για τα προβλήματα που αφορούν όλη την κοινωνία μας και "κουβαλάνε χιλιάδες το ίδιο φορτίο εκεί έξω...".

Περιγράφουν τις τρικλοποδιές και κλωτσιές που ρίχνουν οι ευυπόληπτοι και οι κυρ-παντελήδες στον προς στιγμήν αδύναμο και συνολικά στο λαό. Αποτυπώνουν μια μαύρη πραγματικότητα χωρίς να βγάζουν την παραδοσιακή hip-hop κλάψα και θυμίζουν ότι αν ξέρεις που ανήκεις, έχεις πολύ περισσότερη δύναμη απ' όσο νομίζεις και η λύση είναι πάντα η αλληλεγγύη. Έχω τα δικά μου και συ πρόβλημα, έχεις τα δικά μου και γω πρόβλημα, δεν υπάρχει δύο, είμαστε ένα".

Με μια απλή ερώτηση "ποιος θέλησε να φύγει από το τόπο του να πάρουνε τον κόπο του και να τον κυνηγάνε;" απαντάνε σε κάθε ηλίθια ερώτηση, καθημένο σε καναπέ, για τους πρόσφυγες.

Οι Rationalistas μπορεί να έχουν ζόρικο και "macho" ήχο αλλά με τους στίχους τους βάζουν τα πράγματα στην θέση τους και απλα σου τραγουδάνε "Κορίτσια με μπότες, αγόρια με γόβες, το φύλ(λ)ο κοιτάω στη τυρόπιτα..." παίρνοντας θέση κόντρα στην πατριαρχία και τα "παραδοσιακά" πρότυπα που παράγουν καταπίεση και δυστυχία.

Ακόμα μετράνε λάθος μέχρι το 3 και ξεκινούν πάλι σωστά μέχρι το 2 αλλά στο δίσκο κυριαρχεί το "Μη τσιγκουνευεσαι να πεις, πως αγαπας, ξεστομισε το και αν δεν το καταλάβουν προβλημα τους!"

Οι Rationalistas τα λένε καλά, και τα τραγουδάνε ακόμα καλύτερα! Τραγουδία με ροή και γυρίσματα για να μη βαριέσαι, σου δίνουν δύναμη και θες να τραγουδήσεις για να μην ξεχνάς ότι:

Εύκολα δεν έγινε τίποτα, μη το βάζεις στα ποδια, έλα μου τώρα!

Κράτησα τις πράξεις τα λόγια θα μείνουνε πάντα λόγια και είπα προχώρα!

Έχουμε δρόμο, ανήφορο, δύσκολο.

Μα αν είσαι πλάι μου κάνω το αδύνατο!

Νίκος Καλλίσης

Μες τη Βιβλιοθήκη

(μια μέρα μήκα με φόρα κι εγώ)

Θάλεια Γκόντα

Βιβλιοθηκονόμος & Υπ. Διδάκτορας, *Ιόνιο Πανεπιστήμιο*

Ο Διονύσης είναι μαθητής της Τρίτης Δημοτικού. Η δασκάλα του Διονύση, η κυρία Μαρία, ανέθεσε στα παιδιά μια εργασία: να βρουν και να γράψουν για τα προϊόντα που παράγει ο τόπος τους. Ο Διονύσης δεν ήξερε καλά-καλά τί είναι “προϊόντα”, πόσω μάλλον να διαλέξει ένα και να γράψει όσες πληροφορίες μπορεί για αυτό.

“Και τι να κάνω τώρα για την εργασία; Εσύ τί θα γράψεις;” ρωτάει τη Μαγδαληνή, που είναι η κολλητή του και κάθονται στην τάξη μαζί.

“Θα πάω στη Βιβλιοθήκη. Γιατί δεν έρχεσαι μαζί μου; Γι’ αυτόν το λόγο υπάρχουν οι Βιβλιοθήκες. Είναι το μέρος για να βρεις όποια πληροφορία χρειάζεσαι”, του απαντά εκείνη.

“Θα μπορούσα να ψάξω στον υπολογιστή της μαμάς μου, αλλά έχει χαλάσει. ΟΚ, θα τη ρωτήσω και πάμε το απόγευμα”, αποκρίνεται ο Διονύσης.

Μια και δυο λοιπόν, τα παιδιά επισκέπτονται τη Βιβλιοθήκη. Το μεγάλο, επιβλητικό κτήριο έκανε το Διονύση να σκεφτεί ότι πάνε σε ένα βαρετό μέρος, γεμάτο παλιά, σκονισμένα βιβλία. “Ωραία θα περάσουμε” του λέει η Μαγδαληνή, “θα δεις”. Ανοίγουν την πόρτα και... τι να δουν! Οκ, υπήρχαν βιβλία, πολλά βιβλία, παντού βιβλία. Αλλά υπήρχαν και τόσα άλλα... Και πρώτα απ’ όλα άνθρωποι, πολλοί, όλων των ηλικιών, και ο καθένας κάτι έκανε· μια κυρία κουβαλούσε βιβλία, ένας ηλικιωμένος κύριος μιλούσε με την υπάλληλο στο Γραφείο Δανεισμού, μια μαμά σήκωνε το αγοράκι της να φτάσει ένα βιβλίο από ένα ψηλό ράφι. Ο καθένας σα να ήξερε πού να πάει και τί να κάνει και όλα αυτά μέσα σε ηρεμία.

“Είναι σα να ζουν εδώ όλοι αυτοί οι άνθρωποι” ψιθυρίζει ο Διονύσης στη Μαγδαληνή.

“Περίμενε να μάθεις τα κατατόπια και εσύ έτσι θα φαίνεσαι” του απαντά γελώντας εκείνη, “έλα να σε ξεναγήσω”.

Η πρώτη αυτή μεγάλη αίθουσα, ευρύχωρη και φωτεινή, με ζωρά χρώματα στους τοίχους, ραφιέρες με βιβλία και περιοδικά, μουσικά CD

και ταινίες, καθίσματα και γωνίες για διάβασμα, φιλοξενούσε το Γραφείο Δανεισμού, όπου πήγαινε όποιος ήθελε να ρωτήσει κάτι ή να δανειστεί κάποιο βιβλίο, για να το πάρει σπίτι του.

Η επόμενη αίθουσα ήταν μικρότερη και γεμάτη ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Εκεί, μια κυρία πληκτρολογούσε μανιωδώς, ένα λυκειόπαιδο φορούσε ακουστικά και έπαιζε βιντεοπαιχνίδι, δυο παιδιά γυμνασίου συνεργάζονταν για μια εργασία τους, μια ομάδα παιδιών ήταν σκυμμένα πάνω από ένα τραπέζι, αλλά την προσοχή του Διονύση τράβηξε μια ραφιέρα γεμάτη διάφανα κουτιά αποθήκευσης που περιείχαν τουβλάκια Lego.

“Τί κάνουν αυτά τα Lego εδώ;”, απορεί ο Διονύσης.

“Ε, περίμενε να δω πότε θα τα εντοπίσεις. Ξέρω πόσο σου αρέσουν τα Lego. Το ίδιο, μπορεί και περισσότερο, αρέσουν στην ομάδα Ρομποτικής”, είπε δείχνοντας την ομάδα παιδιών. “Τα χρησιμοποιούν, για να φτιάχνουν κατασκευές τις οποίες ελέγχουν μέσω προγραμματισμού”, εξηγεί η Μαγδαληνή.

“Αλήθεια; Και τώρα αυτό κάνουν;”

“Όχι, τώρα έχουν βάλει κάποιο αντικείμενο για εκτύπωση στον 3-D εκτυπωτή της Βιβλιοθήκης”.

“Αχ, θέλω κι εγώ να συμμετέχω. Πρέπει να πω στους γονείς μου να με γράψουν”.

“Ελα, Διονύση, δεν τελειώσαμε την ξεναγήσή σου”.

Το επόμενο δωμάτιο ήταν για μεγάλους: ραφιέρες γεμάτες με βιβλία, λεξικά και εγκυκλοπαίδειες, τραπέζια και καρέκλες για ανάγνωση. Βυθισμένοι ο καθένας σε ένα βιβλίο, μερικοί κρατούσαν παράλληλα σημειώσεις σε laptop ή τετράδια, αλλά όλοι απορροφημένοι. “Ω, το μέρος αυτό σε κάνει να θέλεις να διαβάσεις τα μαθήματά σου”, παρατηρεί ο Διονύσης.

Το Παιδικό Τμήμα όμως, ήταν η καλύτερη αίθουσα κατά την ομόφωνη γνώμη των παιδιών. Ζωρά χρώματα και έπιπλα –τραπέζια, βιβλιοθήκες, καθίσματα- για το δικό τους ύψος. Ράφια γεμάτα με επιτραπέζια παιχνίδια

5+1 πράγματα για τις βιβλιοθήκες:

1. Υπάρχουν 46 Δημόσιες Βιβλιοθήκες σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας.
2. Ακόμα κι αν δεν υπάρχει κάποια Δημόσια κοντά σου, είναι πολύ πιθανόν να υπάρχει κάποια άλλη βιβλιοθήκη (δημοτική, παιδική)
3. Πολλές Δημόσιες και δημοτικές συμμετέχουν στο Δίκτυο Ελληνικών Βιβλιοθηκών που συντονίζει η Εθνική μας Βιβλιοθήκη. Μεταξύ άλλων, κάθε χρόνο οργανώνουν την Καλοκαιρινή Εκστρατεία (είναι κάτι σαν την κατασκήνωση, αλλά με βιβλία).
4. Κάθε Δημόσια Βιβλιοθήκη είναι μοναδική και διαφορετική από τις άλλες. Μερικές διαθέτουν αρχαιακές συλλογές, ψηφιακό υλικό ή συλλογές τοπικού ενδιαφέροντος, παλαιά και σπάνια βιβλία ή ακόμα και μουσειακά αντικείμενα. Άλλες δι-

αθέτουν κινητά βιβλιοαυτοκίνητα που επισκέπτονται σχολεία σε απομακρυσμένες περιοχές. Αρκετές φιλοξενούν λέσχες ανάγνωσης, εκθέσεις, βιβλιοπαρουσιάσεις και ποικίλες άλλες εκδηλώσεις.

5. Όσο κι αν διαφέρουν, κάθε Δημόσια Βιβλιοθήκη δανείζει βιβλία και άλλο υλικό (π.χ. ταινίες, μουσική), διαθέτει Παιδικό Τμήμα, χώρο για ανάγνωση, ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ελεύθερη πρόσβαση στο διαδίκτυο για όλους.
6. Όλοι, μικροί – μεγάλοι, μπορούν να εγγραφούν μέλη μιας Δημόσιας Βιβλιοθήκης. Η Βιβλιοθήκη θα τους δώσει μια κάρτα μέλους και με αυτή μπορούν να δανείζονται υλικό.

δια και σε μια γωνιά δυο παιδιά της βης δημοτικού από το σχολείο του Διονύση να παίζουν σκάκι. “Πάντα αυτό το δωμάτιο με κάνει να νιώθω ότι έχω το σωστό μέγεθος, εσένα;” ρωτά η Μαγδαληνή. Θα της απαντούσε ο Διονύσης, αν δεν εντόπιζε σε ένα τραπέζι το Δημήτρη, συμμαθητή τους, με τη μύτη του χωμένη σ’ ένα βιβλίο. Και τι βιβλίο! Γεμάτο δράκους: περιγραφή, εικόνες, χρώματα, ονομασίες, παζλ! Μια σύντομη αναζήτηση στα ράφια και τα παιδιά βρήκαν βιβλίο για ό,τι μπορούσαν να σκεφτούν: για πειρατές και αεροπλάνα, για δεινόσαυρους και περιπέτειες -εγκυκλοπαιδείες με ζώα, με την ιστορία του ανθρώπου και της γης-εικονογραφημένα, μυθιστορήματα, διηγήματα, κόμικς, σε άλλες γλώσσες.

“Καλά όλα αυτά, αλλά με την εργασία τι θα κάνουμε;”

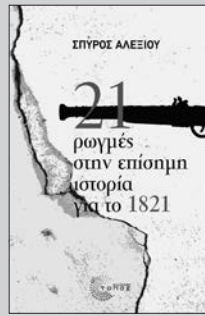
“Για την εργασία το καλύτερο είναι να μιλήσουμε με την κυρία Ιωάννα, τη βιβλιοθηκονόμο. Θα μας κατευθύνει στο κατάλληλο βιβλίο ή θα μας βοηθήσει να ψάξουμε στον υπολογιστή”.

Πράγματι, η κυρία Ιωάννα, όχι μόνο βοήθησε τα παιδιά να βρουν τις πληροφορίες που χρειάζονταν, αλλά τους εξήγησε πώς λειτουργεί η Βιβλιοθήκη. “Παίρνουμε χρήματα από το κράτος για να αγοράσουμε βιβλία. Παραγγέλνουμε αυτά που χρειάζονται τα μέλη της Βιβλιοθήκης από βιβλιοπωλεία και εκδοτικούς οίκους. Όταν έρχονται, τους βάζουμε τη σφραγίδα της Βιβλιοθήκης και τα καταλογογραφούμε, δηλαδή τα βάζουμε σε έναν κατάλογο στο διαδίκτυο για να μπορεί να δει κανείς πριν έρθει εδώ, αν η Βιβλιοθήκη διαθέτει ένα συγκεκριμένο βιβλίο ή υλικό πάνω στο θέμα που ψάχνει. Αλλά τα βιβλία είναι μόνο ένα μέρος από αυτά που προσφέρει η Βιβλιοθήκη. Έχουμε και άλλο υλικό, τοπικά περιοδικά, ταινίες και μουσική, χάρτες και παιχνίδια, ηλεκτρονικό εξοπλισμό και υπολογιστές. Διοργανώνουμε εκδηλώσεις και εκπαιδευτικές δράσεις για όλες τις ηλικίες και όλα τα ενδιαφέροντα. Συνεργαζόμαστε με εθελοντές και φιλοξενούμε ομάδες. Είμαστε μια κοινότητα, παιδιά, όπως κοινότητα είναι και το σχολείο, η γειτονιά ή το χωριό σας. Εμάς μας ενώνει η αγάπη για να μαθαίνουμε καινούργια πράγματα”.

Αν και η Βιβλιοθήκη που περιγράφεται στο παραπάνω κείμενο δεν είναι μια συγκεκριμένη, η περιγραφή ακολουθεί το σύννηθες μοντέλο των Δημοσίων Βιβλιοθηκών. Και μπορεί τα πράγματα να μην είναι πάντα τόσο ρόδινα, όσο τα περιγράψαμε εδώ, μπορεί η χρηματοδότηση ή το προσωπικό να μην επαρκεί ορισμένες φορές, ωστόσο οι Δημόσιες Βιβλιοθήκες, όπως και κάθε λαϊκή βιβλιοθήκη (παιδικές, σχολικές, δημοτικές), έχουν πολλά να προσφέρουν και τα προσφέρουν δωρεάν.

Οι Δημόσιες Βιβλιοθήκες δικαιολογούν το χαρακτηρισμό τους ως “παλάτια του λαού” ή ως “πανεπιστήμια στη γωνιά του δρόμου”. **Και εσύ, αναγνώστη, μην δεχτείς τίποτα λιγότερο.**

* Το άρθρο είναι βασισμένο σε μια ιδέα του Χρήστου Παπαθεοδώρου, καθηγητή του Τμήματος Ιστορίας και Φιλοσοφίας της Επιστήμης, ΕΚΠΑ

21 ρωγμές στην επίσημη ιστορία για το 1821

Σπύρος Αλεξίου (Εκδόσεις Τόπος)

Ένα βιβλίο για όσους αγαπούν την ιστορία. Με αφορμή τον επίσημο εορτασμό των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, ο συγγραφέας Σπύρος Αλεξίου επιχειρεί να μας παρουσιάσει σε μικρές αφηγήσεις μια σειρά από αγωνιστές της Επανάστασης, άλλους περισσότερο γνωστούς κι άλλους λιγότερο, εστιάζοντας στα πραγματικά γεγονότα, χωρίς αγιογραφίες ή δαιμονοποιήσεις.

Διαβάζοντας το βιβλίο αυτό ανακαλύπτουμε κρυμμένες αλήθειες της πολυσυζητημένης Επανάστασης του '21 που έχουν αποσιωπηθεί ή παραποιηθεί.

Αγωνιστές όπως ο Βασιλείου, ο Οικονόμου, ο Λογοθέτης αλλά και γνωστές προσωπικότητες όπως ο Μαυροκορδάτος, ο Μιαούλης, ο Καραϊσκάκης, ο Καποδίστριας ξαναζωντανεύουν με τρόπο μοναδικό.

Οι εμπειριστατωμένες διηγήσεις του συγγραφέα είναι καταγιστικές. Μπροστά μας εξελίσσονται μια άλλη σειρά ιστορικών γεγονότων που όλοι οφείλουμε να ξέρουμε. Πέρα από την επίσημη ιστορία του σχολείου υπάρχει και η αλήθεια που οφείλουμε να γνωρίζουμε, διότι όπως λέει και ο Διονύσιος Σολωμός “... το έθνος πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθινό.”

ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Γ. Γαβαλάς, Β. Ηλιόπουλος, Δ. Ν. Κουτραφούρης, Μ. Ε. Λεβέντης (Chorus 2021)

Τέσσερις Ελευσίνιοι συγγραφείς μιλούν για τον τόπο τους, με το δικό του προσωπικό ύφος ο καθένας.

Το “Εξ Ελευσίνος” 2021 έρχεται ως συνέχεια του “Εν Ελευσίνι” 1996. Γιάννης Γαβαλάς, Βασίλης Ηλιόπουλος, Δημήτρης Κουτραφούρης και Μιχάλης Λεβέντης. Τέσσερις φίλοι με διαφορετικές διαδρομές αλλά με αγάπη για την πόλη τους –η παρέα των τεσσάρων– όπως αποκαλούνται, ξανασυναντιούνται και μας δίνουν ο καθένας από τη σκοπιά του, μια εικόνα αυτής της ιδιαίτερης πόλης.

Στο κείμενο κυριαρχούν οι περιγραφές των τοπίων όπως και των ανθρώπων που έζησαν και σφράγισαν με την παρουσία τους αυτή την πόλη.

Ένα βιβλίο για όσους αγαπούν την Ελευσίνα αλλά και τη λογοτεχνία.

ΑΝΤΡΕΣ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΡΕΣ

Νίκος Δαββέτας (Εκδόσεις Πατάκη)

Το τελευταίο μυθιστόρημα, μέχρι στιγμής, του Νίκου Δαββέτα. Ένα μυθιστόρημα με πολλαπλές αναγνώσεις, το οποίο αναφέρεται στη σχέση ενός πατέρα που βρίσκεται βαριά άρρωστος στο κρεβάτι ενός νοσοκομείου και εξομολογείται λίγο πριν πεθάνει στον έκπληκτο μοναχογιό του –αναγνωρισμένο συγγραφέα που ζει στο Παρίσι– το πολιτικό και σεξουαλικό του παρελθόν. Όπως αναφέρει, η ερωτική του ζωή είχε πάντοτε δυο όψεις. Αυτήν που έδειχνε και αυτή που έκρυβε.

Η αφήγηση μεταφέρεται από τον γιο του στον επιστήθιο φίλο του. Με αυτό το τέχνασμα ο συγγραφέας βρίσκει την ευκαιρία να παρουσιάσει πτυχές της μεταπολεμικής και μεταπολιτευτικής Ελλάδας. Μνήμες του πατέρα από τα μετεμφυλιακά χρόνια, τη δικτατορία του '67, αλήθειες που πονάνε και σχέσεις που στηρίζονταν σε ψέματα.

Όλο το βιβλίο αναφέρεται στη δύσκολη σχέση του πατέρα με το γιο του αλλά και σε μια πολύ σκληρή εποχή που άφησε ανεξίτηλα τα σημάδια της στη ζωή των ανθρώπων που έζησαν τότε.

Ο συγγραφέας με μια λιτή και χωρίς συναισθηματικές εξάρσεις γραφή, καταθέτει στο χώρο της λογοτεχνίας, ένα πολύ ενδιαφέρον μυθιστόρημα.

Μάρθα Δελή

περί ατομικής ανθεκτικότητας

με αφορμή το **Boiling Point** του Philip Barantini

Τον τελευταίο καιρό η έννοια της ανθεκτικότητας (resilience στην αγγλόφωνη βιβλιογραφία) αναδεικνύεται ως σημαντικό εργαλείο για το μέλλον και την επιβίωσή μας. Μελέτες για τις ανθεκτικές πόλεις, τις ανθεκτικές κοινότητες, αλλά ακόμη και σε ατομικό επίπεδο, ορίζουν την ανθεκτικότητα ως μία δυναμική διαδικασία θετικής προσαρμογής, παρά την ύπαρξη δύσκολων και αντίξωων συνθηκών και παρά την έκθεση σε παράγοντες επικινδυνότητας. Ή παραφράζοντας τον Πορτοκάλογλου πώς θα γίνεις πιο δυνατή/ός από όσα δε σε σκοτώνουν. Σίγουρα είναι σημαντικό να αναπτύξουμε μηχανισμούς ενίσχυσης της ανθεκτικότητας, όμως έρχεται το **Boiling Point** του Barantini να τονίσει μέσα σε 90 λεπτά ότι η ανθεκτικότητα έρχεται στο προσκήνιο για να παρατείνει τη λανθάνουσα κατάσταση πριν φτάσουμε στο σημείο βρασμού.

Η ταινία του Barantini διαδραματίζεται σε αληθινό χρόνο με μία κάμερα να ακολουθεί για 90 λεπτά ασταμάτητα τα γεγονότα σε ένα εστιατόριο του Λονδίνου. Ο Σεφ, σε διαδικασία διαζυγίου, παραβλέπει κάποιες διαδικασίες πιστοποίησης και δεν έχει κάνει σωστά τις παραγγελίες. Η σου-σεφ προσπαθεί να τον στηρίξει ενώ παράλληλα διεκδικεί αύξηση μισθού. Η μάνατζερ του εστιατορίου θέλει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες του πατέρα της και ιδιοκτήτη, χωρίς να κατανοεί τα διακυβεύματα της δουλειάς. Στη λάντζα μία έγκυος αγωνίζεται να ανταποκριθεί στον όγκο δουλειάς, καθώς ο συνάδελφός της απουσιάζει. Κάποιοι στο προσωπικό είναι νέοι στο επάγγελμα και προσπαθούν να μάθουν. Τη συγκεκριμένη μέρα υπάρχουν παραπάνω κρατήσεις από το σύνηθες και περιμένουν την επίσκεψη ενός διάσημου σεφ.

Παρά τη συμπύκνωση πληθώρας εντάσεων στο όνομα της δραματουργίας, τίποτα από όσα παρακολουθούμε δε μοιάζει εξωπραγματικό. Τα περιστατικά συνδέονται με την πίεση της επιτυχίας, το λάθος που μπορεί να διαλύσει τη φήμη του μαγαζιού, τη μάνατζερ η οποία δίνει μεγαλύτερη αξία σε αυτοαποκαλούμενους influencers από όσο δίνει στο προσωπικό, τις μικροεπιθετικότητες από ρατσιστές πελάτες, την κακοπληρωμένη εργασία και την οικονομική πίεση, την προσωπική πίεση, και την διαρκή διαμάχη μεταξύ προσωπικής και επαγγελματικής ζωής. Ακόμα και αν το σενάριο δεν καταφέρνει πάντα να δημι-

ουργήσει το επιδιωκόμενο σασπένς, είναι γεμάτο μικρές στιγμές που απαιτούν να είμαστε ανθεκτικοί.

Σε αυτό το εξαιρετικά χορογραφημένο σύνολο, οι ερμηνείες των ηθοποιών δεν καταφεύγουν σε φωνές, ούτε σε θεατρνισμούς τηλεοπτικών reality περί μαγειρικής, και έρχονται να υπογραμμίσουν τη συσσώρευση πιέσεων και την αγωνία ανθρώπων που σύντομα θα ξεσπάσουν ή θα εξατμιστούν. Κατά τη διάρκεια της ταινίας ο θεατής απλώς περιμένει το σημείο εξάντλησης της ανθεκτικότητας των χαρακτήρων σε ένα αδηφάγο σύστημα, που διαρκώς αυξάνει τις απαιτήσεις. Αντίθετα με διάφορα άρθρα που θεωρούν πως μέσω της ταινίας θα αναδυθεί ένας σεβασμός για όσους δουλεύουν στην εστίαση, η αλήθεια είναι ότι η εστίαση αποτελεί απλά μία μελέτη περίπτωσης ενός μοντέλου ζωής και εργασίας διαρκούς πίεσης και προσδοκιών, οι οποίες απορροφούν την ενέργεια του εργαζόμενου. Σκηνοθετικά ο Barantini πετυχαίνει να καταγράψει την ένταση απλώς στρέφοντας την κάμερα σε ένα διαφορετικό σκηνικό, που επιδεινώνει την κατάσταση.

Το **Boiling Point** δε διατείνεται ότι στο σημείο βρασμού φτάνεις λόγω υπερβολικής εργασίας ή σκληρής δουλειάς. Η ταινία τονίζει ότι κάθε μικρή επιτυχία ή χαρά έρχεται να επισκιαστεί από μία νέα απαίτηση ή πρόκληση. Τονίζει ότι δε μπορεί η απάντηση σε αυτές τις συνθήκες είναι το πώς θα μάθουμε να είμαστε ανθεκτικοί, χωρίς όμως να προσπαθούμε να τις αλλάξουμε ή να αμφισβητήσουμε την αυξανόμενη συχνότητα με την οποία οι νέες απαιτήσεις εμφανίζονται. Σε αντίθεση με τον κυρίαρχο λόγο, το πρόβλημα δεν είναι η απουσία διάθεσης για δουλειά και ενέργειας για δημιουργία. Αν ήταν αυτό το ζήτημα δε θα διαβάζατε αυτό το κείμενο στο Θρόισμα, ούτε θα υπήρχε η κατασκήνωση. Οι μηχανισμοί ανθεκτικότητας χρειάζονται όταν η ενέργεια μας καταναλώνεται για μια δουλειά, που η απάντηση θα είναι “ωραία, τώρα κάνε και κάτι ακόμη”. Αντίθετα η ανθεκτικότητα υπάρχει εκ του φυσικού σε ένα περιβάλλον φροντίδας, αγάπης, ισότητας. Γιατί υπάρχει η κουζίνα του **Boiling Point**, αλλά υπάρχει και η κουζίνα στην κατασκήνωση, όπου η απάντηση στην κούραση και στην προσφορά ενέργειας είναι το χαμόγελο των παιδιών.

Φοίβος Καλλίτσης

Αντιγόνη του Ανούιγ

στο Θέατρο Τέχνης

Το παλιό και το νέο, το ιδεολογικό χάσμα που τα χωρίζει, η σύγκρουση για την εδραίωση του ενός και την περιθωριοποίηση του άλλου. Μία ιστορία αέναη και παλιά, όσο παλιός είναι ο κόσμος, όσο αέναος ο αγώνας για την ήττα μίας κυνικής κοινωνίας, μίας κυνικής εξουσίας.

Ο Ανούιγ παρουσιάζει μία ειρωνική εκδοχή της αρχαίας τραγωδίας, κρατώντας σταθερή τη σύγκρουση του νέου με μια γερασμένη/ξিপασμένη κοινωνία. Τα πρόσωπα – σύμβολα είναι ευανάγνωστα και προσιτά μόνο από τη μία πλευρά. Η φρεσκάδα της νιότης, το όνειρο, τα ιδανικά, ο ηθικός νόμος βρίσκονται ξεκάθαρα τοποθετημένα στον έναν πόλο. Ο αντίθετος όμως αποδεικνύεται σκοτεινός, εύστροφος, ταχύς, βήματα μπροστά. Έχει αλλοτριωθεί από τη μακρόχρονη εξουσία και δε διαθέτει ούτε φραγμούς, ούτε αναστολές. Κι όχι μόνο αυτό. Ενδύεται τον μανδύα του ήρωα που καλείται από την ιστορία να κάνει τη δύσκολη δουλειά. Να κυβερνήσει, να εξουσιάσει, να καταστείλει. Δεν το θέλει, αναγκάζεται. Προσποιείται πως πιέζεται, πως στόχος είναι το “κοινό καλό”, γι’ αυτό και προφασίζεται πως όλα είναι αγγαρεία και “βρομοδουλειά” κι έτσι (εφ)ευρίσκει το ιδεολόγημα: Και ο Ετεοκλής και ο Πολυνείκης είναι εξίσου άχρηστοι, ανάξιοι γόννοι του Οιδίποδα που δεν έδειξαν κανένα σεβασμό, ούτε για τον προπάτορα, ούτε για την πατρίδα τους. Η ηρωποίηση του Ετεοκλή ήταν εντελώς τυχαία, κάτι σαν “άρτος και θεάματα” για το πεινασμένο για ήρωες και συγκίνηση πλήθος. Το ίδιο, από την αντίθετη πλευρά, γίνεται και με τον Πολυνείκη. “Βορά στα όρνια και τα σκυλιά” που ετοιμάζονται να τον κατασπαράξουν, να τον καταδικάσουν μετά θάνατον, προβάλλοντας όλα τα συμπλέγματα και την ψυχοπαθολογία τους. Εάν η εικόνα αυτή μεταφερθεί στο σήμερα, εύκολα κατανοούνται όλες οι αναφορές. Τηλεδίκες, όχλος τιμωρός, ηθικοπλαστική ρητορική, κυριαρχία του trash. Όσα δηλαδή εξυπηρετούν την εξουσία να βάζει ετικέτες, να κατηγοριοποιεί, να κατασκευάζει ήρωες και προδότες. Ο μηχανισμός είναι πολύ καλά οργανωμένος, βαθιά ριζωμένος και μοιάζει

ακλόνητος. Γι’ αυτό και η Αντιγόνη συντρίβεται, ο ρομαντισμός και το όραμα γκρεμίζονται. Τότε τί απομένει; Η ηρωίδα δεν υποκύπτει, δεν παραδίδεται, εξιδανικεύει και υπηρετεί. Είναι το φωτεινό φαναράκι που αιωρείται στο νυχτερινό ουρανό κι ελπίζει. Ελπίζει κι αγωνίζεται τα φαναράκια να πληθύνουν και να γίνουν αμέτρητα, σαν τ’ αστέρια. Αυτή είναι η αξία του αγώνα της, η καθαρότητα εναντίον της σήψης. Πού ξέρετε; Ίσως στο τέλος υπάρξει υπέρβαση.

Η Μαρία Πρωτόπαππα εκπλήσσει θετικά με τη σκηνοθετική της προσέγγιση. Μετωπική ερμηνεία, απουσία διάδρασης μεταξύ των ηθοποιών, ακινησία, τοποθέτηση της παράστασης σε συνθήκες πρόβας, με παρέμβαση και σκηνοθετικές οδηγίες εκ μέρους της. Παρ’ όλα αυτά το έργο δε χάνει σε δραματικότητα και το τραγικό αφήνει, δυναμικά, το αποτύπωμά του. Οι ερμηνείες των ηθοποιών υπηρετούν τα πρόσωπα – σύμβολα, καθώς και τους δύο πόλους σύγκρουσης. Ξεχωρίζουν ο Χρήστος Στέργιογλου στο ρόλο του Χορού, όπως και ο Γιάννης Τσορτέκης ως Κρέοντα, γεμάτος κυνισμό και πάθος για την εξουσία του.

Πέπη Βατικιώτη

Ονειροπόροι: “Ο νεαρός κ. Τένεσσι Ουίλιαμς”

Τέσσερα μονόπρακτα από το συρτάρι του Τένεσσι Ουίλιαμς στη θεατρική σκηνή του Αντώνη Αντωνίου

Οι Ονειροπόροι παρουσιάζουν σε 8 παραστάσεις στη Θεατρική Σκηνή του Αντώνη Αντωνίου στην Πλατεία Κολιάτσου τον Μάιο του 2022 τέσσερα μονόπρακτα του Τένεσσι Ουίλιαμς: “Το μωρό του Ρούνι”, “Η γυναίκα του Χοντρού”, “Ο κύριος Παρανταίς” και “Ο Αδάμ και η Εύα στο Καράβι”.

Η παράσταση ανεβαίνει σε σκηνοθεσία Μαρίας Σπάτουλα και παίζουν οι Νικόλας Καμακάρης, Δημήτρης Αντωνίου, Αθηνά Αντωνίου, Πέπη Βατικιώτη, Ιωάννα Αντζουλή, Χριστίνα Παπαγεωργίου και Μάκης Μπλέτσας. Τα σκηνικά είναι του Φοίβου Καλλίτση, τα κοστούμια της Μαργαρίτας Νικολοπούλου. Την πρωτότυπη μουσική για την παράσταση έγραψε ο Μιχάλης Κονταξάκης και την επιμέλεια της παραγωγής έχει ο Πέτρος Καλλίτσης.

Οι παραστάσεις είναι προγραμματισμένες για τις 20,21,22,27,28 και 29 Μαΐου 2022.

Διαρκής ενημέρωση στο: <https://www.facebook.com/oneiroporoi>.

μικρό οδοιπορικό

Μάρτιος-Μάιος, Πανδημία κύμα 2ο

Η Πανδημία καλά κρατεί και ζούμε ακόμα μία καραντίνα. Αγωνιούμε για το τι θα αποφασίσουν οι "επιτελικοί" κυβερνήτες μας, αναβάλλουμε τις "δια ζώσης" δράσεις και εκδηλώσεις αλλά ετοιμαζόμαστε με διαδικτυακά σεμινάρια, υποβάλλουμε τα δεκάδες έγγραφα που χρειάζονται για την άδεια λειτουργίας και μιλάμε με την Ειρήνη και τον Παναγιώτη για τα ιατρικά πρωτόκολλα που προβλέπουν ότι θα ισχύσουν τον Ιούλιο.

Ιούνιος, Εργασίες και σεμινάρια

Ελευθερωνόμαστε και το **τρίημερο** 4,5 και 6 Ιουνίου **40 εθελοντές** ανεβαίνουν στην Κατασκήνωση και με πολλή όρεξη και κέφι κάνουν εργασίες συντήρησης και καθαρισμών. Στην Κατασκήνωση γίνονται και τα υπόλοιπα σεμινάρια με μεγάλη συμμετοχή εθελοντών.

Ιούνιος, ΝΑΙ στην Κατασκήνωση

Επιτρέπεται η λειτουργία των Κατασκηνώσεων, εμείς **αποφασίζουμε να πάρουμε για δεύτερη χρονιά το ρίσκο** γιατί τα παιδιά την έχουν μεγάλη ανάγκη και ξεκινάμε εγγραφές.

Ιούνιος, εγγραφές παιδιών

Η **Μαρία** έχει τη γενική ευθύνη και συνεργάζεται με το Γιώργο Χ. για τα παιδιά από την Ελευσίνα. Μας επιτρέπουν να έχουμε μόνο 90 παιδιά και οι φορείς αγωνιούν για το πόσα παιδιά τους θα πάρουμε.

Θα φιλοξενήσουμε όλα τα παιδιά από την Ελευσίνα που πηγαίνουν στη **Φιλική Φωλιά** και άλλα που οι γονείς τους ξέρουν την Κατασκήνωση ενώ από άλλες περιοχές θα μας έρθουν παιδιά που πρότειναν οι **Φίλοι του Παιδιού**, τα **Χωριά SOS**, η **Παιδόπολη Αλίμου**, το **Home Project**, ο **Καλός Ποιμένας** και το **Εκκλησιαστικό Ίδρυμα Βουλιαγμένης**.

Θα είναι μαζί μας και παιδιά από άλλους τόπους που φιλοξενούνται προσωρινά(;) στη **Δομή της Θήβας** και το **hotspot του Ελαιώνα**.

Ιούνιος-Ιούλιος, Λαχείο και χορηγίες

Για 15 μόνο μέρες κυκλοφορεί το **Λαχείο** που πηγαίνει καλύτερα από κάθε άλλη χρονιά αφού διατίθενται περίπου **7.400 λαχνοί**. Οι χο-

ρηγίες χρημάτων είναι αρκετές ενώ οι χορηγίες τροφίμων και υλικών είναι σημαντικές.

Η Κατασκήνωση θα λειτουργήσει όπως πάντα με υψηλές προδιαγραφές σίτισης.

Ιούνιος, Έλληνες και ξένοι εθελοντές

Νέα πρόσωπα προστίθενται στην παρέα: **Έλενα, Μάρω, Ευρυδίκη, Ειρήνη Μ., Κατερίνα Τζ., Ειρήνη Κ., Μάρθα, Θωμάς, Βάσια, Βιβιάννα, Βαγγέλης, Γιώργος Κ., Χάρης, Δαμιανός, Kamila, Oliwia, Lidia**. Το workcamp με ξένους εθελοντές της **Citizens in Action** δεν γίνεται αλλά έρχονται σαν part-time παλιοί εθελοντές από την Ελλάδα και το εξωτερικό και τα προβλήματα στη στελέχωση της Κουζίνας αντιμετωπίζονται. Όλοι έχουν πιστοποιητικά υγείας και εμβολιάζονται ή κάνουν rapid test.

28 Ιουνίου, Οργανωτική συνάντηση

Η Οργανωτική γίνεται και πάλι στο Πάρκο Ελευθερίας κάτω από το άγαλμα του Βενιζέλου. Τονίζουμε τη σημασία των πρωτόκολλων που θα ισχύσουν, την κλειστή πύλη της Κατασκήνωσης και τις υπερβάσεις που πρέπει να γίνουν από όλους και κυρίως από όσους θα είναι στην Κουζίνα.

Ο **Πέτρος**, που θα είναι Διευθυντής, ανακοινώνει τη σύνθεση και με καθολική ψηφοφορία αποφασίζεται ότι οι κραυγές των ομάδων θα έχουν θέμα το **"Διάστημα"**!

3-7 Ιουλίου, Προκατασκηνοτική

Η προκατασκηνοτική διαρκεί από Σάββατο μέχρι Τετάρτη αφού οι δουλειές είναι πολλές και θέλουμε χρόνο για να είμαστε απόλυτα έτοιμοι για την υποδοχή των παιδιών. Έχουν τόσα να γίνουν: Κουζίνα, τραπεζαρίες, σκηνές, κρεβάτια, τουαλέτες, γήπεδα, μαγειρέμα και "Α" για τους τελευταίους προσελθόντες κάθε μέρας. Πάντα υπάρχει καλό φαγητό, μεσημεριανή σίεστα και καλή παρέα.

Την Τετάρτη το απόγευμα είμαστε όλοι εκεί και κάνουμε τα τελευταία σεμινάρια.

8 Ιουλίου, τα παιδιά φθάνουν

Η παραλαβή των παιδιών γίνεται με self test, μάσκες και θερμομέτρησεις στην Ελευσίνα και στην πύλη της Κατασκήνωσης. Έρχονται

τον Μάιο του 2021 φτάνει σε σας το τεύχος 24 κι από τότε πολλά έγιναν στον μικρό μας χώρο...

συνολικά 90 παιδιά και το φορτηγό με τα πράγματά τους και η **πύλη της Κατασκήνωσης κλείνει για όλους**. Τα παιδιά μαθαίνουν τις ομάδες τους, τις σκηνές τους και τις αλλαγές που θα ισχύσουν λόγω της πανδημίας.

Μια βδομάδα μετά γίνεται rapid test από τη γιατρό μας, τη Sara, και είμαστε όλοι covid free. Για 18 ημέρες η πανδημία και οι φόβοι της είναι έξω από την Κατασκήνωση και παιδιά και εθελοντές ζουν σε μια **κοινωνία που δεν κάνει διακρίσεις, που δίνει την ευκαιρία στον καθένα, παιδί ή νέο, να δείξει τα ταλέντα του χωρίς να έχει να λύσει προβλήματα επιβίωσης**. Γνώση, εμπειρία, αλληλοϋποστήριξη, αλληλοσεβασμός και νέες ιδέες συνδυάζονται. Με ψυχραιμία, φροντίδα, και ατομικές υπερβάσεις ξεπερνιούνται ακόμα και απρόβλεπτες δυσκολίες.

Δεν υπάρχει κανένα επισκεπτήριο, κανένα παιδί δεν αρρωσταίνει ενώ ματαιώνεται και η γιορτή των φίλων!

Ιούλιος, Επισκέψεις

Η ετήσια επιθεώρηση της TUV Hellas, πηγαίνει καλά και εξακολουθούν να ισχύουν οι πιστοποιήσεις **ISO 9001/2015 και 22000**.

26 Ιουλίου, τα παιδιά φεύγουν

Οι τελευταίες μέρες περιλαμβάνουν, όπως πάντα, τους αγώνες στίβου, το κοινό βραδινό τραπέζι με τους εθελοντές να φορούν λαμπερές στολές, τα κοσμήματα, το Μεγάλο Παιχνίδι της Κατασκήνωσης, την Ψυχαγωγία και την τελευταία Σημαία. **Παιδιά και εθελοντές δακρύνουν αποχαιρετώντας τη ζωή που τους αξίζει και δικαιούνται. Και του χρόνου!**

26 Ιουλίου, η Κατασκήνωση κλείνει

Στη μετακατασκηνοτική μένουν όλοι αφού κανένας δεν θέλει να φύγει. Είμαστε πολλοί και ορεξάτοι και το μάζεμα γίνεται γρήγορα. Πριν κλείσουμε την πύλη ρίχνουμε μια τελευταία ματιά. Όλα είναι τακτοποιημένα και καθαρά.

Στο Θρόισμα των πύκνων της Κατασκήνωσης θα ταξιδεύει πια η ιστορία και της φετινής Κατασκήνωσης, η τόσο ιδιαίτερη, με τις πολλές όμορφες, χαρούμενες, ειρηνικές και συγκινητικές στιγμές.

Αύγουστος, Πυρκαγιά και καταστροφή

Για 5 μέρες καίγεται το αγαπημένο μας βουνό και όλη η γύρω περιοχή. Η καταστροφή είναι τεράστια κυρίως για το δάσος και τα πλάσματα που φιλοξενεί.

Οκτώβριος, απολογισμός δράσης

Ο κύκλος της Κατασκήνωσης του 2021 ολοκληρώθηκε με τον απολογισμό της που έγινε το Σάββατο 16 Οκτωβρίου 2021. Έγινε μια όμορφη και ουσιαστική συζήτηση με 47 από του εθελοντές που συμμετείχαν στην Κατασκήνωση. Τονίστηκε από όλους ότι η Κατασκήνωση ήταν εξαιρετική για τα παιδιά και τους εθελοντές, ενώ αναφέρθηκαν και οι δυσκολίες που υπήρξαν και το πως αντιμετωπίστηκαν. Διατυπώθηκαν προτάσεις που θα συζητηθούν στη διάρκεια του χειμώνα αλλά και για όσα πρέπει να γίνουν για να ετοιμαστεί η Κατασκήνωση του 2022, που έχει στόχο να φιλοξενήσει περισσότερα παιδιά με ακόμα πιο εκπαιδευμένα στελέχη.

Και όπως πάντα ακολούθησε φαγητό με όσα έφεραν οι εθελοντές, κουβεντούλες και παιχνίδια. Είναι τόσο ωραίο να είμαστε όλοι μαζί και να κάνουμε καλά πράγματα!

Νοέμβριος-Απρίλιος, Εργασίες

Οργανώνονται, μια φορά το μήνα, εξορμήσεις για να επουλωθούν οι πληγές που άφησε η πυρκαγιά. Κόβουμε πουνάρια και δέντρα, αποκαθιστούμε τις ζημιές στα δίκτυα ύδρευσης και πυρόσβεσης, βάζουμε νέα καλώδια, φυτεύουμε νέα δέντρα. Πολλοί οι εθελοντές και φίλοι που βοηθούν συστηματικά.

Νοέμβριος, Γ.Σ. των μελών, εκλογές, Νέο Δ.Σ.

Στις 24 Νοεμβρίου 2021, στο χώρο της ΘΥΡΑΛΛΙΔΑΣ στο Θησείο, έγινε η Τακτική Γενική Συνέλευση των μελών του Σωματείου. Στη Γενική Συνέλευση παρουσιάστηκε ο απολογισμός δράσης του απερχόμενου Δ.Σ. και διαβάστηκε η Έκθεση της Εξελεγκτικής Επιτροπής που εγκρίθηκαν παμψηφεί από τα μέλη του Σωματείου.

Στις εκλογές που ακολούθησαν ψήφισαν 39 από τα 51 ταμειακά εντάξει μέλη και το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα στις 29-11-2021 με Πρόεδρο τη Ρίτα Ζαμπάλου, Αντιπρόεδρο το Νίκο Καλλίτση, Γενικό Γραμματέα τον Δημήτρη Αντωνίου, Ταμία το Στρατή Πυρουνάκη, Ειδική Γραμματέα την Χρυσή Πυρουνάκη, Σύμβουλο Δημοσίων

Σχέσεων το Σπήλιο Πέτσα και Συμβούλους τους Αλέξανδρο Κυτίνο, Μάρκο Μπότσαρη και Αντώνη Κωνσταντακόπουλο.

Στην Εξελεγκτική επιτροπή εκλέχτηκαν οι Ξενοφώντας Παπαϊωάννου, Κώστας Αλεξανδρίδης και Μαριλού Μίλλες.

Στις ανοικτές συνεδριάσεις του Δ.Σ. συμμετέχουν και οι Πέτρος Καλλίτσης, Ξενοφών Παπαϊωάννου, Χριστίνα Νικολοπούλου, Μαριλού Μίλλες, Σπύρος Θωμάς και άλλα μέλη.

Δεκέμβριος, Χριστουγεννιάτικο Παζάρι

Στις 11 και 12 Δεκεμβρίου γίνεται στο ΦΩΚΙΑΝΟ με μεγάλη επιτυχία το 11ο εθελοντικό Παζάρι Αλληλεγγύης.

Φεβρουάριος, Κοπή Πίτας 2022

Η κοπή της πίτας των Κατασκηνώσεων Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα για το 2022 έγινε στην ηλιόλουστη Κατασκήνωση το Σάββατο 5 Φεβρουαρίου 2022.

Φαίνεται ότι πολλοί είχαν ανάγκη μια βόλτα στη πληγωμένη από τις πυρκαγιές Κατασκήνωση και έτσι συγκεντρώθηκαν περισσότεροι από 80 εθελοντές και φίλοι. Τυχεροί της χρονιάς οι Δημήτρης Αντωνίου και Ειρήνη Μαρκουλάκη που κέρδισαν τα δώρα που προσφέρει πάντα ο Κώστας Διαμάντης με την περίφημη ταβέρνα ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ στα Πετράλωνα ενώ η Μαρσιάντρα Ζώτλη που κέρδισε το κεραμικό του φίλου Αρχιτέκτονα Σωτήρη Χαραλαμπίδη.

Βόλτες, στενόχωρες βόλτες στα καμένα και μετά το κοινό γεύμα με όσα καθένας είχε φέρει.

Μάρτιος-Μάιος, Σεμινάρια

Η εκπαίδευση όλων είναι απαραίτητη για να κάνει καλύτερη την Κατασκήνωση! Τα σεμινάρια για τους εθελοντές αρχίζουν τέλος Μαρτίου και συνεχίζονται Απρίλιο και Μάιο.

Όπως κάθε χρόνο γίνεται προσπάθεια να βρεθούν νέα, κυρίως αγόρια, στελέχη, αλλά και να υπάρχουν πολύ καλά προετοιμασμένα προγράμματα. Οι εθελοντές πρέπει να δηλώσουν τη διαθεσιμότητά τους για την Κατασκήνωση μέχρι τις 31 Μαΐου 2022.

Μάρτιος-Μάιος, Νέα Παιδική Χαρά

Ξεκινάμε το μεγάλο έργο της Παιδικής Χαράς. Ελπίζουμε να τελειώσει στην ώρα της και να είναι όμορφη η νέα Παιδική Χαρά.

Απρίλιος, Αίτηση αδειας

Υποβάλλουμε τα δεκάδες έγγραφα που απαιτούνται για την έκδοση άδειας λειτουργίας.

Απρίλιος, Έκδοση του Περιοδικού

Το ΘΡΟΪΣΜΑ 25 είναι έτοιμο, σας το στέλνουμε και περιμένουμε τις απόψεις σας.

Όσα θα διαβάσετε από εδώ και κάτω δεν είναι βέβαια, αλλά ελπίζουμε ότι θα γίνουν.

Μάιος- Ιούνιος, Εκδηλώσεις

Οι εκδηλώσεις πέρα από την οικονομική τους σημασία είναι σημαντικές γιατί είναι και κοινές δράσεις των εθελοντών που έτσι συσφίγγουν και βελτιώνουν τις σχέσεις τους. Αναβλήθηκε η Συνεστίαση Φίλων και εθελοντών αλλά θα προσπαθήσουμε να γίνει η εκδήλωση "Η Παράδοση συναντάει την Κατασκήνωση" με ωραίο φαγητό, νταούλια, κλαρίνα και χορό.

Απρίλιος- Ιούνιος, Καραβάνι

Οι δομές, Ιδρύματα, Ξενώνες, Hotspot ανοίγουν σιγά-σιγά τις κλειστές πόρτες τους και ελπίζουμε να πάμε, γιατί τα παιδιά μας αναζητούν.

Ιούνιος, Εργασίες συντήρησης

Το τριήμερο 3-4-5 Ιουνίου θα είμαστε στην Κατασκήνωση για δουλειές (κόψιμο χόρτων, βαψίματα, μικρά έργα κλπ).

Ιούνιος, Λαχείο και Χορηγίες

Αρχές Ιουνίου θα κυκλοφορήσει το Λαχείο 2022. Η τιμή του 2 ευρώ και η κλήρωση θα γίνει στις 22 Ιουνίου 2022. Είναι μεγάλη ανάγκη να διαθέσουμε σε φίλους και γνωστούς λίγους ή περισσότερους λαχνούς.

Παράλληλα πρέπει να γίνουν πολλές ενέργειες για την εξεύρεση χορηγιών χρημάτων, τροφίμων και υλικών. Ελπίζουμε ότι τα πράγματα θα πάνε καλά και εφέτος και ότι θα έχουμε όσα χρειαζόμαστε για τη φιλοξενία των παιδιών.

Ιούνιος, Εγγραφές παιδιών

Από 13 έως 24 Ιουνίου 2022 θα γίνουν, στη Φωλιά αλλά και στα Γραφεία στην Αθήνα, οι εγγραφές παιδιών. Θα μα επιτρέψουν τα πρωτόκολλα να πάρουμε τα 132 παιδιά που μπορούμε; Ιούλιος, ο μήνας της μεγάλης δράσης

Στις 27 Ιουνίου, στο Πάρκο Ελευθερίας, θα γίνει η οργανωτική συνάντηση με τα στελέχη της κατασκήνωσης του 2022, ενώ η προκατασκηνοτική θα αρχίσει την Πέμπτη 30 Ιουνίου.

Τα παιδιά θα ανέβουν στις 4 Ιουλίου και θα φύγουν στις 24 Ιουλίου ενώ η κατασκήνωση θα κλείσει στις 27 Ιουλίου 2022.

Τα περισσότερα από όσα θα συμβούν τους επόμενους μήνες θα τα μαθαίνετε από το newsletter. Για τα υπόλοιπα θα πρέπει να περιμένετε μέχρι τον Απρίλη του 2023.

Αν τα υγειονομικά πρωτόκολλα το επιτρέπουν τότε:

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2022, στις 7.30 το απόγευμα, ελάτε στην Κατασκήνωση!

Είστε καλεσμένοι στη Γιορτή των Φίλων, για να δείτε από κοντά παιδιά και νιάτα σε δράση!

έργα φροντίδας των εγκαταστάσεων

Η καταστροφική πυρκαγιά του Αυγούστου 2021 άφησε πίσω της πολλές ζημιές που πρέπει να αποκατασταθούν, πριν αρχίσει η Κατασκήνωση. Ανεπανόρθωτη είναι η καταστροφή του δάσους μας που μας πληγώνει κάθε φορά που είμαστε εκεί ή τη σκεφτόμαστε. Τα παιδιά πρέπει να τα βρουν όλα έτοιμα και να έχουν κάτι καινούριο που θα τραβήξει τα βλέμματά τους και θα είναι πηγή χαράς και κεφιού: τη νέα παιδική Χαρά!

Οι εθελοντές μας άρχισαν από τον Οκτώβριο του 2021 να ανεβαίνουν στο βουνό για δουλειές και ελπίζουν, ότι θα προλάβουν να κάνουν όσα πρέπει. Σε κάθε εξόρμηση 20 έως 40 άτομα είναι εκεί, δουλεύουν συντονισμένα και με κέφι, τρώνε τη μακαρονάδα ή τη φασολάδα τους, ξαποσταίνουν και ξαναρχίζουν.

Νέα Παιδική Χαρά

Η πιστοποιημένη, Παιδική Χαρά που είχαμε κάλυπτε τις ανάγκες το πολύ 25 παιδιών και έτσι κάθε μέρα, στις ελεύθερες ώρες, υπήρχε συνωστισμός και “αγωνία” για μια θέση στα όργανα, κάτι που επεσήμαναν οι εθελοντές στους απολογισμούς τους ενώ παράλληλα τόνιζαν την ανάγκη αναβάθμισής της.

Η μελέτη της νέας παιδικής χαράς που εξυπηρετεί συγχρόνως 80 παιδιά, έγινε από τις αρχιτεκτόνισσές μας Σόνια Καραγεώργου, Μαρία Δραγανούδη και Ειρήνη Μαρκουλάκη ενώ ο Αντώνης Παπακυριάκης και η ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ Α.Ε. είναι πρόθυμοι να συνεισφέρουν πολλά για την ολοκλήρωση του έργου.

Το έργο, με προϋπολογισμό 40.000€, ξεκίνησε με τις χωματουργικές εργασίες που ήδη ολοκληρώθηκαν. Μένουν όμως πολλά να γίνουν όπως οι οικοδομικές εργασίες και κυρίως η προμήθεια και η τοποθέτηση των νέων οργάνων. Καλούμε όσους μπορούν να αγοράσουν κάποιο όργανο ή να συμβάλουν στην αγορά τους να επικοινωνήσουν μαζί μας για περισσότερες πληροφορίες.

Καθαρισμός του δάσους, κορμοδέματα και δενδροφυτεύσεις

Από τον Οκτώβριο του 2021 άρχισαν οι εργασίες για να διευκολυνθεί η φυσική αναγέννηση του Δάσους μας. Εθελοντές μας με αλυσοπρίονα, πριόνια, κλαδευτήρια κόβουν εκατοντάδες καμένα πουρνάρια και δέντρα που μεταφέρθηκαν και έγιναν μεγάλοι σωροί. Τα περισσότερα από αυτά, βάρους 15 τόνων, απομακρύνθηκαν με τη βοήθεια ειδικού οχήματος που διέθεσε ευγενικά η POLYECO S.A. χάρις στο προσωπικό ενδιαφέρον του Διευθυντή της Δημήτρη Τηνιακού.

Πολλά από τα δέντρα που κόπηκαν μετατράπηκαν σε κορμοδέματα μήκους 200 μέτρων για να προστατεύσουμε τις εγκαταστάσεις μας από τη διάβρωση του εδάφους.

Το Μάρτιο του 2022 άρχισαν, με τις οδηγίες του Γεωπόνου Σπήλιου Πέτζα, οι δενδροφυτεύσεις με αμυγδαλιές, ελιές, δρυς και άλλα δέντρα που προσέφερε ο Στράτος Σκαφίδας του ομώνυμου Φυτωρίου.

Επισκευή Δικτύων

Η πυρκαγιά κατέστρεψε μέρος των δικτύων ύδρευσης, παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και πιθανόν αποχέτευσης ενώ κάποιες ζημιές έχει υποστεί και το σύστημα πυρόσβεσης, που άντεξε και βοήθησε σημαντικά στην κατάσβεση της πυρκαγιάς.

Ο Νίκος Καλλίτσης με άλλους εθελοντές μας αντικαθιστούν τις καμένες σωλήνες ύδρευσης με νέες, βάζουν βάνες και άλλα εξαρτήματα, υπογειοποιούν καλώδια, ώστε να μην είναι πια εκτεθειμένα ενώ πρέπει, μέχρι τον Ιούνιο, να ελέγξουν και να αποκαταστήσουν τις ζημιές στο σύστημα πυρόσβεσης και στις αποχετεύσεις.

Το κόστος των υλικών για τις επισκευές αυτές απαιτεί 5.000€ πλέον των 1.000€ που προσέφερε για το λόγο αυτό το Ίδρυμα Αντωνίου και Ιωάννη Αγγελικούση.

Όλες οι εργασίες γίνονται από εθελοντές με μηδενικό εργασιακό κόστος ενώ για τη διατροφή τους προσέφερε δωροεπιταγές 300€ η ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ. Ι&Σ ΑΕΕ.

Άλλες εργασίες

Οι απαιτούμενες δαπάνες για όλα τα παραπάνω είναι μεγάλες και έτσι αναβάλλονται οι επισκευές των σκηνών, που κατασκευάστηκαν τη δεκαετία του '90, η αγορά νέων τεντών και πολλά άλλα, ενώ οι απαραίτητες αποψιλώσεις θα γίνουν το τριήμερο 3,4,5 Ιουνίου 2022.

Περισσότερες από 10.000 μερίδες φαγητού και 12.000 μικρογεύματα ετοιμάστηκαν φέτος στο μαγειρείο.

Μεγάλες Χορηγίες

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κ. Κωνσταντίνο Περαιτικό για την πολυετή ενίσχυση των προσπαθειών μας με μεγάλα ποσά αλλά και την Εταιρεία Διανομής Αερίου Αττικής που μας ενίσχυσε, για 3η χρονιά, με το ποσό των 5.000 €. χάρη στο προσωπικό ενδιαφέρον του κ. Πιέρρου Χατζηγιάννη.

"Υιοθεσία" φιλοξενίας παιδιών

Το Κοινωνικό Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση, χάρη και στο προσωπικό ενδιαφέρον του Δ. Αφεντούλη και των συνεργατών του "υιοθέτησε", για 14η συνεχόμενη χρονιά, τη φιλοξενία παιδιών της Κατασκήνωσης χορηγώντας στο Σωματείο μας το ποσό των 2.500€.

Χορηγίες χρημάτων και υλικών

Από τον Απρίλιο του 2021 μέχρι τον Μάρτιο του 2022 μας βοήθησαν και μας ενίσχυσαν εταιρείες και ιδιώτες με τη μεσολάβηση φίλων που ξέρουν καλά τη χρησιμότητα της προσπάθειας που γίνεται για τα παιδιά της μεγαλύτερης ανάγκης.

Με Δωρεές 300-1000€ οι:

ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ Α.Ε., BETAPLAN ΑΕΜ, MOTOR OIL, ESTROCHEM ΧΗΜΙΚΑ ΑΕΒΕ, SCHUR FLEXIBLES ABR A.B.E.E.

Με διάθεση προϊόντων και μέσων οι:

ΔΗΜΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, ΠΑΚΠΙΑΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ, UNILEVER, NESTLE, ΠΑΝΕΜΠΟΡΙΚΗ, URFIELD, ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΕΣΜΟΣ, Κώστας Διαμάντης, Στέλιος Ζαχαρίας και ΚΤΗΜΑ ΜΟΥΣΩΝ, COCA COLA-3E, MISCO-BARILLA, EL BISCO, CHIPITA, ΦΛΩΡΙΑΣ ΑΕΒΕΚ, ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ. Ι&Σ ΑΕΕ, LEADER, ΜΕΛΙΣΣΑ-ΚΙΚΙΖΑΣ, ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, BINGO-TOTTIS, PLANET FRUITS, MANITARIA ΦΙΛΗΣ Α.Ε., ΔΙΡΦΥΣ, ΑΣΤΑΡΤΗ-Χ.Τζωρτζόπουλος, GENERAL SERVICES, FRIESLANDCAMPINA, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ, POLYECO S.A., Σ. ΝΙΚΑΣ ενώ οι φίλοι Κώστας Γκολογιάννης και Δημήτρης Τηνιακός κάλυψαν μεγάλο μέρος των δαπανών για τα καύσιμα.

Σημαντική είναι η προσφορά της TUV HELLAS που πιστοποιεί δωρεάν, κατά ISO 9001 και ISO 22000, τις υπηρεσίες, που παρέχουν οι Κατασκήνωσης στα παιδιά που φιλοξενούν, της ΑΝΔΡΕΟΥ - ΧΗΜΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ που χορηγεί τα πιστοποιητικά αναλύσεων νερού και φαγητού αλλά και της ΚΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ Α.Ε. που πιστοποιεί την Παιδική Χαρά.

Ευχαριστούμε ακόμα τους φίλους στη ΘΡΥΑΛΛΙΔΑ που πάντα μας παραχωρούν το χώρο τους στο Θησείο.

ΛΑΧΕΙΟ 2022

Κυκλοφορεί το Λαχείο με αντικείμενα κλήρωσης 30 πίνακες και 70 βιβλία. Τιμή Λαχνού 2€. Κλήρωση στις 22 Ιουνίου 2022 ώρα 8 μ.μ. Για λαχνούς τηλεφωνήστε στο 210.32.26.019

δειδη χρημάτων

Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά το τολμήσαμε και κάναμε Κατασκήνωση μέσα στην πανδημία. Αν χρειαστεί, θα το κάνουμε και εφέτος γιατί πιστεύουμε, ότι η Κατασκήνωση είναι μια βραχύβια αλλά ουσιαστική λύση για τα παιδιά που είναι έγκλειστα σε ιδρύματα, σε ξενώνες ή στα σπίτια τους με το φόβο να πλανιέται γύρω τους και να προστίθεται στα τόσα άλλα προβλήματά τους -οικονομικά, υγειονομικά, κοινωνικά, ψυχολογικά- να μην έχουν βέβαια επιλυθεί.

Τίποτα δεν λύνεται και όσο περνούν τα χρόνια και η κατάσταση για τα παιδιά χειροτερεύει με διάφορες "δικαιολογίες", για τις οποίες δεν φταίει πάρα ένα απρόσωπο σύστημα που παίρνει αποφάσεις επιζήμιες έως καταστροφικές για τις ζωές όλων και ειδικά των παιδιών που τα δικαιώματά τους καταπατώνται καθημερινά.

Στο μικρό και ασήμαντο, για τους μεγαλοσχήμονες, χώρο μας ξέρουμε ότι παιδιά και νέοι δεν φταίνε για όσα υποφέρουν και έχουμε αποφασίσει να συνεχίσουμε να προσπαθούμε για να δημιουργούμε οάσεις νοιαξίματος, αγάπης, φροντίδας και χαράς οργανώνοντας Κατασκηνώσεις και δράσεις με το Καραβάνι Τέχνης και Αλληλεγγύης.

Για να μπορέσουμε να τα προσφέρουμε όλα αυτά χρειαζόμαστε ανθρώπους, προγράμματα ψυχοκοινωνικής στήριξης και χρήματα. Με τους ανθρώπους τα πάμε καλά αφού είμαστε 100 με γνώσεις και διαθεσιμότητα για δράσεις που δεν απαιτούν ούτε 1€. Πρέπει όμως να έχουμε και χρήματα για τρόφιμα, υλικά, μετακινήσεις και συντήρηση των εγκαταστάσεών μας. Φέτος ειδικά, μετά την καταστροφική πυρκαγιά, θα χρειαζούμαστε περισσότερα, περίπου 60.000€.

Το Παζάρι πήγε καλά το Δεκέμβριο. Ελπίζουμε να επαναληφθεί η περσινή επιτυχία του Λαχείου και να έχουμε και πάλι πολλές χορηγίες τροφίμων και υλικών. Διαβάζοντας στη σελίδα αυτή τίτλους εταιρειών και ονόματα θα διαπιστώσετε, ότι είναι πολλοί αυτοί που βοηθούν για να μπορούν τα παιδιά να πάνε Κατασκήνωση. Εσείς θα κάνετε και πάλι το καλύτερο που μπορείτε;

Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους ενίσχυσαν οικονομικά τις προσπάθειές μας, ιδιαίτερα τις κυρίες:

Μαρίκα-Ζηνοβία Φαφαλιού, Ελένη Σταματάκη, Άννα Λόντου, Ελένη Λιδώρη, Έφη Χαϊκάλη, Ευτυχία Παπατζιανάκη, Ειρήνη Φούντου, Ελένη Κονιδάρη, Μαρία Διαμαντοπούλου, Δημήτρα Κουτσοκόστα, Βάλβυ Μαυρονικολάου, Εύα Μαργαριτούλη, Λέττα Λιόντα, Ελένη Μπουσδρή, Δέσποινα Χαρδούβελη, Μειμάρη Αθανασία, Έφη Αλεξανδρίδη, Στέλλα Κάργα

τους κυρίους:

Δημήτρη Λαμό, Γιάννη Παπαδόπουλο, Ζαννή Βούλγαρη, Νεόφυτο Καλινόγλου, Αντρέα Αδάμη, Κώστα Κοθωνίδη, Κωνσταντίνο Λόντο, Σωτήρη Καλαμίτη, Στέλιο Σκούφα, Λουκά Λιδώρη, Τάσο Γκιάτη, Γιώργο Γκιάτη, Γιώργο Τσαγκαράκη, Κώστα Μπούτση, Γιώργο Χαλόφτη, Νίκο Καπλανίδη, Δημήτρη Μαργαριτούλη, Αλέξανδρο Κυτίνο, Φοίβο Καλλίτση, Γιάννη Νιάρχο, Θεμιστοκλή Καλλίτση, Διαμαντή Τασσόπουλο και τους εργαζόμενους στην POLYECO.

Επίσης όσους μεσολάβησαν για να βρεθούν τρόφιμα και υλικά όπως τους:

Γιώργο Παναγόπουλο και τους φίλους στην UNILEVER, Παναγιώτη Κουβάτσο και τους φίλους στη NESTLE, Ξενοφώντα Παταϊωάννου, Σπύρο Ακτύπη και τον Αιμίλιο Βραχυπέδη της HEC.

Μεγάλες χορηγίες για αγορά τροφίμων

Το Ίδρυμα Αντωνίου και Ιωάννη Αγγελικούση και η εταιρεία H.E.C. (Hellenic Environmental Center SA) διέθεσαν σημαντικά ποσά για την αγορά τροφίμων που ήταν απαραίτητα για την άριστη σίτιση των παιδιών.

ΣΚΕΠΤΕΣΤΕ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ τα έξοδα φιλοξενίας ενός παιδιού; 500€ θα του χαρίσουν 21 αξέχαστες μέρες!

**κατασκηνώσεις
χαρούμενα παιδιά - χαρούμενα νιάτα
χέυδεν 14, 104 34 Αθήνα
www.kataskinosi.gr**

EN ISO 9001:2015
Παροχή Υπηρεσιών Διαμονής, Σίτισης και
Ψυχοκοινωνικής Στήριξης Παιδιών και Εφήβων

EN ISO 22000:2005
Επεξεργασία και Διάθεση Τροφίμων
στις εγκαταστάσεις της Κατασκίνωσης

**αν πιστεύετε ότι η προσπάθειά μας αξίζει
και θέλετε να βοηθήσετε τότε:**

- Καταθέστε ένα ποσό στους λογαριασμούς:
GR7701100800000008067172687 (ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
GR0901401680168002002004752 (ALPHA BANK)
GR3702600560000010200373065 (EUROBANK)
GR8601720250005025010577269 (ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ)
- Κάντε τις αγορές σας με μια πιστωτική Winlife Visa και δηλώστε τις Κατασκηνώσεις Χαρούμενα Παιδιά-Χαρούμενα Νιάτα
- Αγοράστε Λαχνούς του Λαχείου που κληρώνει, στις 22 Ιουνίου 2022, 30 πίνακες και 70 βιβλία
- “Υιοθετήστε”, με 500€, τη “φιλοξενία” για 20 μέρες ενός παιδιού στην κατασκίνωση
- Διαθέστε για τα 140 παιδιά τα εξαιρετικά προϊόντα της Εταιρείας σας (τρόφιμα, υλικά καθαριότητας κλπ)
- Αφιερώστε χρόνο στις δραστηριότητές μας και δουλέψτε εθελοντικά στα προγράμματά μας για τα παιδιά και τους νέους

**Επικοινωνήστε μαζί μας
αφήνοντας μήνυμα στο 210.32.26.019
στέλνοντας FAX στο 210.32.57.801
ή e-mail στο kataskinoseis@yahoo.com
και στο kataskinosi@gmail.com
Θα μας βρείτε επίσης
www.kataskinosi.gr
www.facebook.com/KataskinosiXPXN
www.instagram.com/kataskinosi_xpxn**